

קָרֹב אֵלַיךְ

עבודת ה' ברוח חסידית

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי
הַצִּיפִייה לַגְּאוּלָּה - קוֹוִים לַדְּמוּתָהּ
הַתּוֹעֲדוֹת עִם הָרֶב יוֹאֵל כֹּהֵן זצ"ל

בֵּאב בְּקֶרֶב אֵלַיךְ!

**תְּעוּדַת
הַבֵּיטוּחַ
שֶׁל
הַפְּגִישׁוֹת
הָרֶב שְׁלֹמָה שִׁיבֵר**

אתה בסדר, את בסדר, אתם
יכולים להתחתן. רק תוציאו
את האבן מהנעל
**אסף וחנה זולדן הפכו משדכנים
למאמנים ומאמינים**

זקן צרפתי
צרור סיפורי נשמות
מסן מור

למה לא לרכוש בישיבה
מקצוע?
הרב יהושע שפירא

ביקור בעולם מקביל
אורי צוקר

למצוא את ירושלים
בפארק המים
רחל שירה אזרד

לגדול בטוב

התלמיד והרב

ברשותכם, אבקש להתייחס כאן לעוד נקודה שלא מקבלת שימת לב מספקת: את עיקר חינוכו קיבל שמואל הנביא בשילה, ומי שהיה מורו ורבו המובהק שחלק איתו את חכמתו ואת המסורת של הנביאים, הזקנים והשופטים – את הכל קיבל שמואל מעלי הכהן. משך זמן החניכה שלו בשילה היה 38 שנים! זמן רב בהחלט, המהווה את רוב חייו הבוגרים (מתוך 52 שנות חייו).

בדרך כלל, אנחנו רגילים להסתכל על החיים של עלי הכהן כטרגיים. נראה שילדיו לא הלכו בדרכו, וכדברי הנבואה המאוד כואבת שנאמרה על בית עלי. אלא שעלי כנראה הכיר את הדיבור של רבי נחמן מברסלב שאמר "אין שום ייאוש בעולם כלל", ולעניות דעתי את כל הלקחים שלו והתובנות של התיקון – מה שלא עבד אצל הילדים שלו – את כל הטוב הזה הוא הביא לחינוכו של שמואל.

על שמואל נאמר אחד הפסוקים הכי חגיגיים ונפלאים שאפשר למצוא על בן אנוש: "והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם ה' וגם עם אנשים". שמואל היה נעים הליכות, והרי אנחנו יודעים שכל מי שרוח הבריות נוחה ממנו, גם רוח המקום נוחה ממנו. תחשבו על זה: הרי בבית הוריו הוא בילה מעט מאוד זמן. בגיל צעיר ביותר אימו כבר הביאה אותו לקבל את החינוך של עלי, ואת כל הלב והנשמה שלו עלי נתן בחינוכו של שמואל, והתוצאה היא – כמו שאנחנו רואים – "והנער שמואל הולך וגדל וטוב גם עם ה' וגם עם אנשים". אפשר לומר, שזה הדבר שהכי ראוי לעסוק ולהשתדל בו בקשר לחמישה עשר באב – שכל אחד מאיתנו יאחל לעצמו וישאף לגדול ולהיות טוב, או לגדול בלהיות טוב, ושהדבר יבוא לידי ביטוי גם עם ה' וגם עם אנשים.

כמובן, אנחנו לא לוקחים את הקרדיט מההשקעה והנתינה של אבא אלקנה ואימא חנה, זו שעשתה לו כל פעם מעיל חדש, אבל כאמור – מעשית, עיקר חינוכו היה מעלי הכהן. כך אנו זוכים להזמנה למבט חדש על עלי הכהן, והזמנה למבט חדש על השאיפות שלנו בט"ו באב – להיות טוב עם ה' ועם אנשים.

סוד הנחמה

פחחנו בדברים על רבי שמעון לביא שכתב את הזמר בר יוחאי, המסתיים בפסקה "ואשרי העומדים את סודך". וכמו תמיד, כל עוד אנחנו רואים את הדברים רק בממד החיצוני, אנחנו יכולים לפגוש שם צער, שטחיות וחוסר עניין. אבל כשאנחנו מגלים את הסוד והפנימיות, הדברים מאירים באור יקר. זה מתאים גם להפטרת השבת, במילותיו של הנביא ישעיהו "נחמו נחמו עמי". כלומר, כדי שתוכלו לקבל מבט שונה לגמרי מהמבט החיצוני על המציאות, עליכם לגלות את הסוד, את המכוון ואת ההשגחה לאן הדברים מובילים, ואז תמצאו נחמה גדולה. כך נהג רבי עקיבא כשהציע לחבריו מבט חדש על המצב הנורא בו הם היו, כאשר בסופם של שני הסיפורים המפורסמים המופיעים בתלמוד בסוף מסכת מכות אומרים לו חבריו – פעמיים: "עקיבא נחמתנו, עקיבא נחמתנו". בזכות המבט החדש שהענקת לנו, קיבלנו את הנחמה האמיתית, כזו שמגביה את המציאות לגובה אחר לגמרי. חברים יקרים, לחיים! יהי רצון שבשבת זו, שבת נחמו, כל אחד מאיתנו יזכה לחוש את האהבה הגדולה שמאירה ביום הזה, ואת עומק הנחמה המתגלה מתוך ההסכמה לראות את הסוד. לחיים לחיים.

שלום חברים, בשבת זו, ט"ו באב, יחול יום ההילולא של רבי שמעון לביא, מחבר הפיוט 'בר יוחאי' שזכה וכל כך התפשט בתפוצות ישראל. דיברנו בעבר על כך שלמרות שמקום מושבו של המחבר היה בלוב, הוא כותב כלפי רבי שמעון בר יוחאי בלשון נוכח: "אֲשֶׁר יוֹלְדֶתָּ, אֲשֶׁר הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁר הָעוֹמְדִים עַל סוֹדֶךָ". כלומר, גם כשנמצאים במרחק גיאוגרפי אפשר להרגיש בנוכחות קרובה.

יש לנו הזדמנות, אם כן, בשבת זו לזמר לכבודו של בעל ההילולא את הזמר 'בר יוחאי'. כידוע, יש כאלו שממילא שרים אותו בכל שבת, יש כאלה ששרים אותו בל"ג בעומר, וכעת אנו מוזמנים לשיר אותו גם לכבוד ט"ו באב.

מסלול עוקף גבאים

התאריך ט"ו באב מביא אותנו גם להיזכר ב"חג ה' בשלו מימים ימימה", שיש אומרים שבתקופות קדומות זה היה ממש רגל בפני עצמו – חמישה עשר באב, והיה מי שהציע לומר שהחג קשור לציון תחילת בציר הענבים, דבר שמסביר לנו כמה עניינים בסיפור המפורסם של תפילת חנה במשכן שילה, כמו שנראה מיד.

כהקדמה, כדאי לשים לב לדבר המעניין, שהפרק הראשון בכל שנה שיהודים קוראים מהפטרת התנ"ך ומדברי הנביאים, זהו פרק א' בספר שמואל המספר על תפילת חנה במשכן שילה, אותו קוראים בהפטרת היום הראשון של ראש השנה. כך בארץ ישראל, וכך בכל הריכוזים היהודיים בעולם – גם באומן, גם אצל הרבי מלובביץ' בברוקלין, וכך בכל תפוצות ישראל. כמובן, זה לא מקרי, וכיוון שלהתחלות מבראשית יש כוח מיוחד, כדאי לנו להרהר מה אומר לנו הפרק הזה בתנ"ך שכל עם ישראל קורא בתחילתה של שנה חדשה.

חנה רוצה להתברך משמים בילדים, והיא מגיעה למשכן שילה ועומדת בפתח המשכן ומתפללת. אבל משהו עוקב אחר מעשיה ודן אותה לכף חובה – "ויחשבה עלי לשיכורה". כידוע, בפרשנות של הסיפור הזה רבו הביאורים, אבל אני רוצה להציע פירוש ששמעתי פעם: המועד בו עלה אלקנה עם נשותיו ומשפחתו לרגל היה חגיגות תחילת הבציר, ואז עשתה חנה את דרכה אל המשכן. בזמן כזה, באופן טבעי, כשרואים את שפע היכול של הבציר החדש – גם אם אמנם עדיין אין שוהפך מהגפנים של השנה החדשה – זה הופך את האנשים ליותר משוחררים נפשית, והדבר גורם להם להוציא מן המחסנים את היין של השנה הקודמת ומסתבר שהיו שותים ממנו לא מעט...

התופעה של אנשים שיכורים או שתויים בחגיגות הללו, הייתה אפוא נפוצה. ולכן כאשר עלי רואה אישה הנוהגת לא בצורה המקובלת, הוא חושב אותה לשיכורה. מה עוד שהיא עוקפת את כל הגבאים, ומגיעה להתפלל ישר בפתח היכל ה'... אנחנו יודעים את המסופר על הבנים של עלי – כמה תוכחה נאמרה על התנהגותם הלא הולמת, כשהרבה פעמים הם מנעו מאנשים את תפילתם האישית ואמרו להם שתפילתם צריכה לעבור רק דרך מתווכים, וזאת באם ישלמו את המחיר המתאים...

מבחינה זו, חנה עושה מהפכה – היא מביאה את הלב שלה, ובאה בעצמה אל פתח היכל ה'. "וַיִּקָּם חָנָה אַחֲרֵי אֲכָלָהּ בְּשֶׁלֶה וְאַחֲרֵי שֶׁתָּה וְעָלִי הִכָּהָן יֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶף עַל מְזוֹזַת הַיֵּכָל ה'". היא מגיעה למקום הזה ונושאת את תפילתה האישית, ומתוך אותה תפילה נולד שמואל שבעתיד ימשח את דוד המלך שממנו תקום המלוכה לישראל ותבוא הגאולה העתידה.

יש לנו כנפי רוח

90 שנה
לפטירת הרב זצ"ל

ג'אלול

מצדיעים לציבור הדתי לאומי ומפעליו

ל' אב - א' אלול | 24-25.8
בבנייני האומה ירושלים

במעמד: משה ליאון ראש העיר ירושלים
בצלאל סמוטריץ' שר האוצר
חגית משה סגנית ראש העיר ירושלים

מופעי
צהריים
וערב

מיצג נופלים
מרגש

תערוכת
ענק ייחודית

חדר בריחה • מתחם נוער
מתחם קטנטנים • מתחם לימוד ועוד...

"אורות" המופע המרכזי

בהשתתפות: ישי ריבו | בני לנדאו | אברהם פריד
שמואל | יונתן רזאל | רחל גולדברג
יהודה סעדו | רועי ידיד | אלירן שדה
בהנחיית: עודד הרוש ואורית מרק אטינגר

רחל שירה אזור

ואת עֲלִית

לב ירושלים

בשעת קציר. מאוד מפחיד לעבור מממד של נס, לממד של חיים שבהם יש הופעה שלימה, עם כל הגובה והנומך שזה אומר. עם אדמה, עם צמיחה, עם נפילה. המדבר כביכול בטוח יותר. אבל חוסר האמון הזה בחיים, ובחי העולמים, גלגל את ט' באב – שהרי המקדש הוא שיא האמון האלוקי בעולם! בית לה' – דירה ממש כביכול. פלא פלאים. והנה, בטו באב, פסקו מתי המדבר למות, כמו מספרים לנו שהגיע התיקון לחוסר האמון. ועכשיו נכנסים לארץ הטובה. וגם הסיפור המוכר יותר של בנות ירושלים היוצאות לכרמים, גם הוא אמון עמוק בחיים, פנימיות שמתגלה. לב ירושלים.

אנחנו מוזמנים לשים יד על הלב ולשאול את עצמנו, כמה ירושלים פועמת בנו. כמה אנחנו נותנים לה לחולל את החיים שלנו. את המחשבות, הרצונות והמעשים. איך היא משפיעה עלינו (בטוב!) בתוך המעיין, בין הטיולים, בתוך התעסוקה לילדים. לא מה לא, אלא מה שכן.

דברו על לב ירושלים. היא מחכה לנו, להופיע ולהתפשט בתוכנו ומאיתנו, לכל מרחבי החיים, עד קצות האצבעות.

מה אתם אומרים, פשוט המעבר בין שלושת השבועות לבין 'בין הזמנים'? שלושה שבועות שמרגישים הפוכים לגמרי אחד מהשני. זאת אומרת, המעבר הזה מאוד פשוט אם פשוט מניחים את מה שהיה מאחורינו. אם בצאת הצום סגרנו את ירושלים בארון, אז המעבר קל. אבל אם אנחנו מנסים למשוך את הגעגוע לתוך החיים, אז אנחנו כבר צריכים התבוננות מעמיקה יותר.

נקודת הנחה ראשונה היא שעצם זה ששבת נחמו תמיד יוצאת בתוך החופש, בינות לילדים משחקים, או מעיינות וטיולים, היא לא מקרית. לפני שנים, בתור נערה, באחת השנים הראשונות שהרגשתי את הגעגוע למקדש ואת הצער על ירושלים, הרגשתי שבר ענק בצאת הצום. איך חיים עכשיו. פתאום הרגשתי את גולי בבל השואלים: איך נשיר את שיר ציון... תהיתי איך אפשר להמשיך היישר לחופש מתוך צער צורב כזה, חורבן כזה, געגוע מפלח. וכל אותו הקיץ הילכתי עם השאלה הזו, איך חיים.

מאז עברו עלי שנים מחוברות יותר ופחות, והחיים קיבלו צורה יותר עמוסה וגדושה, ועדיין, בתוך החופש אני מרגישה שהשאלה הזו היא נכונה. הנה אנחנו בשבת נחמו, אבל אנחנו רוצים להרגיש את נחמת ירושלים, כן גם בחופש, לא לסגור את הפרק הזה עד הצום-החורבני-הבא.

בהפטרה של השבת מוזכר הפסוק המופלא: "נחמו נחמו עמי, דברו על לב ירושלים וקראו אליה...". זה שלירושלים יש לב, זה ידוע. ליבה הוא היכלה, והוא המקדש. ואנחנו, על פי הנבואה מנחמים את ירושלים. אנחנו באים אליה ואומרים לה, מלאה צבאה, נרצה עוונה. די, אומר לנו ה' הנבואה הזו, לכו ספרו לירושלים בשורות טובות. ויחד עם זה, יש בפסוק הזה סוד נוסף. יש דבר כזה לבי-ירושלים. כמו שהלב מזרים דם לכל האברים, והלב הוא הבריאות של כל הגוף, הוא השריר שמזרים את הדם לכל האברים, כך ירושלים. וכשאנחנו מקבלים בתוכנו לבי-ירושלים, אנחנו בעצם מבקשים מה' שיתן לנו חיים שליבים ירושלים. שמה שיזרים את החיים שלנו ואת האור שלנו בכל מעשינו תהיה ירושלים. וכן, זה לא נגמר בתשעה באב. בתשעה באב הרמנו את הגובה, את הגעגוע, את החזון – ויאללה עכשיו זה הזמן לממש.

אם ירושלים היא קודש, וברכה, וטוב ואלוקות, אם היא רחמים ושכינה ואמונה, אם היא ישראל ושלווה ופנימיות – אז עכשיו הזמן לתת ללב ירושלים שבנו לפעום. להרים את המעשים לגובה של ירושלים. זה לא אומר חלילה חיים אפורים, או מנותקים, ההיפך. ירושלים היא מקור החיות של כל העולם כולו, אבל זה דורש הבנה חדשה. כן, כמו שהקב"ה ברא את העולם כי התאוה שתהיה לו דירה בתחתונים, וממילא אנחנו בכל מעשינו הכי פשוטים כאן יכולים לבחור אם לתת לו מקום לדור בינינו ובתוכנו או חלילה להיפך, כך הלב שלנו יכול להיות לב ירושלים, או לבחור להתנתק ולהתחבר רק בצומות.

אנחנו בעיצומו של החופש, בפרשת נחמו, ויש נחמות בדורנו שאנחנו רואים מול העיניים. את הפלא הזה אפשר להמשיך, בגעגוע ובכמיהה, וגם בעוצמה ובעשייה.

ואולי ככה זה המעבר הכי טבעי לטו באב. באמצע חודש אב יש היפוך. מאבל ליום טוב. מהיום הכואב בשנה, ל"א היו ימים טובים לישראל". חטא המרגלים שהתרחש למעשה בתשעה באב והיה השורש לקיומו, נבע מתוך חוסר אמון של עם ישראל באהבת ה' אותם, ובפחד מארץ ישראל שבה זורעים בשעת זריעה וקוצרים

פנימיות. לימוד. הובלה.

מזמינות אותך לשנה של תורה
דמזרלת אַיינעטק בירושלים

תכנית מנהיגות
ייחודי במדרשה! תכנית מרתקת
לפיתוח מנהיגות ושליחות

מרחב לצמיחה פנימית
איתך בתהליך של גדילה
ובניה לאור תורת החסידות

חבורה איכותית
בנות מדהימות
שבאות עם לב פתוח

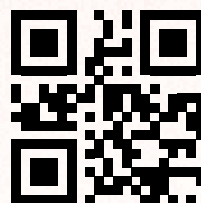

ליווי אישי
עם צוות
אכפתי ונוכח

מדרשת שילוב | מדרשה מלאה

לא רק אמוז, אהיו

מחכות לך!
לפרטים וקביעת ראיון אישי:
054-9210131

מדרשת מעיינות | אירוח ולימוד ברוח החסידות

הרב שלמה שיבר
יועץ זוגי ומאמן לחתונה

הבניין הפנימי של הפגישות

טיפים לט"ו באב

- במצבי רוח משתנים?
ואיך היא תקבל אותך אם חלילה יפטרו אותך מהעבודה, או חלילה כאשר תפצע ולא תהיה במיטבך?

כל השאלות הללו ועוד יכולות לנקר במוחותיהם של הצעירים והצעירות, והן גורמות להם לרצות ולהשיג 'תעודת ביטוח' על כל ספקותיהם למען יוכלו ללכת בבטחה בדרך לחופה, לדעת שאכן הם בדרך הנכונה....

אך איך ניתן לקבל ברווקות ודאות על מציאות שכלל אינה מוכרת לנו, וכלל אינה משתקפת בפגישות?

איך ניתן לקבל ודאות על מציאות חדשה, שאין לנו שום מושג מהם האתגרים שיעמדו לפנינו, והאם יש לנו את הכוחות והמסוגלות להתמודד איתם בטוב?

האמת היא - ישנה רק תעודת ביטוח אחת שעליה אנחנו יכולים להישען, ואותה אנחנו בונים יחד במהלך הפגישות - האמון ההדדי! מטרת הפגישות אינה ליצור בנו ריגושים וחוויות, או לאסוף מידע חיצוני אחד על השני. מטרת הפגישות היא בעיקר לבנות בנו בניין פנימי של אמון הדדי, מעומק הנפש שלי לעומק הנפש של מי שאני נפגש או נפגשת איתו, שעליו ניתן להישען בהחלט וללכת בשמחה אל החופה.

אמון פירושו שאני מרגיש שאני יכול לסמוך בעיניים עצומות על בת הזוג שהיא תעשה את הכול להצלחת הזוגיות שלנו, וגם היא יכולה לסמוך עלי בעיניים עצומות באופן דומה.

האמון בנוי על הכרה פנימית בטוב שבנפש הזולת שהוא היסוד העיקרי שלה שהיא רוצה להיטיב, יחד עם התחושה שהטוב הזה מכוון כלפיי, שהיא רוצה בטובתי והיא נמצאת כאן למעני ותעשה הכל בעבורי, וכך גם היא חשה באופן דומה כלפיי.

היכולת לתת אמון בזולת מבוססת בראש ובראשונה ביכולת של כל אחד מאיתנו לתת אמון בעצמו; שאני מאמין בכנות רצוני בהצלחת הזוגיות שלנו וביכולת שלי להגשים זאת בטוב בפועל ובמעשה.

האמון ההדדי הוא הבסיס המשותף של יסוד הזוגיות, שעל גבי יסוד מוצק זה יהיה ניתן לבנות בניין רב קומות. וככל שהיסודות נטועים עמוק יותר באדמה, כך הבניין יכול להתנשא לגובה רב יותר. עבודת הנישואין היא להמשיך לפתח ולהעמיק את יסודות האמון המשותף שנבנה בזמן הפגישות - לבניין עדי עד.

לכן, התשובה הנכונה ביותר שיענה כל אחד לעצמו, כשיחשוב למה בחרתי בה או בו להיות בן זוגי לנצח נצחים, אינה בגלל דבר זה או דבר אחר, אלא בגלל ההכרה הפנימית של הנכונות ההדדית שלנו להתמסר זה לזה ולהצלחת הזוגיות שלנו, שהיא הטובה הגדולה הנבנית מבין שנינו למשך כל ימי חיינו.

איך בחרו ובחורה צעירים יכולים להחליט שהם מתאימים לקשור יחד את חייהם לנצח נצחים? מה הם כבר יכולים להכיר במי שהם נפגשו איתו תקופה כה קצרה ולהחליט על פי היכרות זו להיות איתו יחד תקופה כה ארוכה? האם הם יודעים מה זה נישואים? האם הם היו שם פעם שיוכלו להעריך האם בן זוגם אכן מתאים להיות שותפם למשימה זאת?

- האם את יודעת איך הוא יהיה אבא לילדייך?
- האם את יודעת האם הוא יתמוך בך כשאת תהיי בהריון או

לניהול ופיתוח פרויקט ארצי
בתחום לימודי היהדות לציבור הכללי

דרוש/ה מנכ"ל

להובלת ופיתוח הפעילות בכל הארץ

דרישות התפקיד:

- ניסיון בניהול
- רקע תורני
- משרה מלאה
- עבודה מול מוקדי הפעילות
- קשר עם תורמים ויכולת בתחום פיתוח משאבים
- קשר עם משרדי ממשלה
- יכולת הנעת עובדים
- יצירת ופיתוח שותפויות
- עבודת צוות
- יכולת יזמות וניהול
- נכונות לנסיעות ברחבי הארץ
- יחסי אנוש מעולים

בסיס העבודה בגוש דן

קו"ח + המלצות למייל: mokedim2026@gmail.com

רק פניות מתאימות תענינה

עוגן לנשמה

יום (וחצי :-)) בשבוע
מעטפת של מדרשה מלאה

מדרשת נועם-אביב קוראת לך, בואי להיות חלק!

אשדיר

מלגות

משמעותיות
והכרה
אקדמית
מלאה

שילוב

לימודים,
עבודה,
שירות לאומי

שייכות

לחבורה
וליווי אישי
עוטף

צמיחה

והתפתחות
אישית,
רוחנית,
ותורנית

תורה

שפוגשת
חיים - לימוד,
התבוננות
והעמקה

**יום לימוד מלא בשבוע • ערב בזום לנשמה
שבתות • סיורים • פעילות חברתית ותורנית עוטפת
ליווי אישי**

מחכים לכן!

ראש המדרשה הרבנית ד"ר שולמית בן שעיה; הרב שי בן נחום;
הרבנית ד"ר רותם גלסר; הרב אבנר זולדן; אריאלה בן זמרה; הרב עזרא היימן ועוד

סרקו
והרשמו:

לפרטים ויצירת קשר:
1800-071-500, צוף חנה: **055-6850221**

עולם מקביל

והאפור, שם לא קורה כלום. יש רק אופציה אחת לאורך כל הדרך, בלי שום אפשרות לזוז ימינה ושמאלה.

אנחנו האזור האטרקטיבי של הסיפור. אצלנו מייצרים כל מה שיש בקדושה, ה-כ"ל, אבל רק תוסס יותר, ככה שבכל רגע נתון יש לך אפשרות לבחור בין העולם שלהם למה שיש לנו להציע. אתה קולט? לא סתם התבלבלת וחשבת שהגעת לאותו מקום. אנחנו נראים בול כמותם, רק הפוך בדיוק.

אתה לא מאמין? קדימה, תעשה סיבוב ותראה בעצמך שכל מה שאמרתי נכון. יש לנו איך-סוף מרחבי עבודה. תסתכל כאן למשל, על מרחב הנפש. יש לנו כאן רצונות מקבילים-פיקטיביים לרצונות של הקדושה, תפיסות עולם מעוותות, אהבות מדומיינות, מחשבות דיבורים ומעשים לא קדושים בלשון המעטה. גם במרחב העבודה הכללי שנמצא בחדר הבא יש לנו יופי של עיצוב. אתה קולט את כל הערכים האלו שממש מקבילים לעולם הערכים של הקדושה, רק הפוכים מהם ב-180 מעלות? כמו שאמרתי לך, גאונות מטורפת!

עכשיו אתה מבין למה כל פעם שתהיה לך הובלה לאזור של הקדושה, תצטרך להגיע גם אלינו להובלה מקבילה. אין מצב! אתה אומר שאתמול הייתה לך הובלה רק אליהם בלעדינו? זה לא יכול להיות!

גם היו להם הסברים אחרים? פנימיות הלב? זה מה שהובלת אתמול? אין דבר כזה אצלנו, אז לא יכול להיות שהם קיבלו את זה אצלם. זה קשור להסבר שלהם? אוקיי. אהה. כן. זה ההסבר הקבוע שלהם, אני כבר מכיר את הנאום הזה בעל-פה.

הבחירה היא לא בשביל האטרקציה, ברור שהיא מוסיפה עניין לחיים, אבל יש לה תכלית. ברובד הנמוך היא מאפשרת התקדמות, צמיחה יכולה להיות רק איפה שיש התמודדות וניסיון. ברובד האמצעי היא לוקחת את העולם לתיקון שלו. וברובד הגבוה היא עושה לה' יתברך נחת רוח. עצם העובדה שהייתה אופציה לא ללכת עם הצד של הקדושה, ובכל זאת בחרו את הדבר הנכון גורם לה' שמחה ונחת רוח מיוחדת.

את כל זה אני מכיר. מה זה קשור לפנימיות הלב? הם אומרים שבסוף בסוף יש מקום שאין בו בחירה ואין לו מקבילה אצלנו? שאחרי הכל אנחנו רק פיקציה חיוורת לעולם האמיתי של הקדושה? שהפנימיות שייכת רק לצד אחד? אז שיגידו. העיקר שאנחנו יודעים את האמת.

איור: אהרן טירם

הלו!

תיזהר כשאתה מכניס את זה!

בטח שזה שביר!

תעזוב. תניח את זה כאן בפניה, אני כבר אסתדר עם זה.

מוזר לך? נראה לך שכבר הובלת לכאן היום? זה הקטע!

גאונות. פשוט גאונות. לא פחות. כאן קורים הדברים האמיתיים. כאילו, הדברים הלא אמיתיים. הדברים הלא אמיתיים שחוסר האמת שלהם הופך אותם להיות אמיתיים יותר מהאמת.

המשרדים האלו הם הדבר הבא, גם הדבר הקודם, גם הדבר הנוכחי. הם הדבר.

כמו שכבר אמרתי, פשוט גאונות.

קח כוס מים, תנוח שניה ואני אסביר לך בנחת.

הפיצ'ר הכי מגניב בעולם נמצא כאן, במרחב העבודה שאתה נמצא בו. לא סתם הייתה לך תחושה מוזרה שכבר היית כאן היום. זו פיקציה. היית במקבילה שלנו, וזו בדיוק תמצית העניין.

אתה נהג משאית, נכון?

תדמיין שניה שהיו מייצרים כבישים בלי פניות, אתה כל הזמן נוסע ישר ישר ישר. סבבה לך? ברור שלא! תוך 5 דקות, מקסימום 10 אתה ישן כמו דוב קוטב בשנת חורף. קח עוד דוגמה:

מה אם היה רק סוג אחד של פירות בכל העולם. ממש ככה, אתה מגיע לשוק, לבאסטה של הפירות, ובמקום כל הצבעים יש שם רק צבע אחד. זהו. נגמר לך החשק. אפילו אם כל המלפפונים היו נראים אותו הדבר: אותו גודל, אותו צבע, אותה צורה, היית עובר לסלט עגבניות. בדוק.

רק תנסה לחשוב על חיים אפורים.

אתה קם בבוקר באותה שעה, הולך כל יום לאותו מקום, עושה כל פעם את אותו הדבר. למות! השעמום יהרוג אותך עוד לפני שתקלוט מה קורה.

כדי שהחיים יהיו מעניינים הם חייבים צבע, אטרקציות, ריגושים. עולם ששווה לחיות בו הוא עולם לא צפוי, מקום שכל הזמן קורים בו דברים חדשים, מפתיעים. ועיקר העיקרים – שכל הזמן אתה נשאר במתח גבוה עם יכולת ללכת למקומות שונים ומגוונים.

בעצם, לאקסטרים הזה יש שם:

בחירה.

זהו. כאן מייצרים את החיים המעניינים. אלו משרדי המציאות המדומה, המקבילה, הפיקטיבית והמגניבה באמת. המשרדים שהיית בהם הבוקר הם משרדי הקדושה, העולם האמיתי

זהות וערכים. זה מה שמחזיק אותנו יחד

האם אנחנו באמת מכירים את הזהות שלנו? מה מחבר אותנו כעם
ומה נותן לנו כוח בזמנים קשים?

סקר חדש של הרשות לזהות לאומית יהודית חושף:

89% מהציבור משתמשים בחיי היום-יום בביטויים
כמו "ברוך השם", "סיעתא דשמיא", "בעזרת השם"
כאשר 68% אחוז עושים זאת לעיתים קרובות

74% מבעלי הדעה מאמינים שהקשר
לארץ מעניק רוח לחימה וניצחון

65% מהציבור סבורים כי לנוער חסר ידע
ביהדות ובזהות הלאומית

(סקר 'מאגר מוחות' עבור הרשות לזהות לאומית יהודית)

לפח

דורות רבים. סיפור אחד

לצפייה בסקר המלא ולהצטרפות לפעילויות של הרשות
חפשו אותנו ברשתות החברתיות

משרד ראש הממשלה

הרשות
לזהות
לאומית
יהודית

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

עד קום שלישי הגדול

בסניפים ובאתר 5018*

טאבלט ילדים Challenger

מעיל ילדים
מסך בגודל אינץ'
מסוג IPS
מצלמה אחורית
וקדמית
סוללה עוצמתית
4000mha בנפח

מנן סיליקון איכותי,
מגן מסך זכוכית
אוזניות קשת
מתנה

במקום 799 ₪
349 ₪

Diona R3

שעון ספורט
חכם
סוללה עד 18 ימי שימוש,
נתוני שינה, חמצן בדם,
דופק ועוד

במקום 799 ₪
199 ₪

מדפסת צבעונית, אלחוטית משולבת hp

במקום 349 ₪
249 ₪

HP DeskJet
2810 All-in-One

Blackview

MP80 - Intel N97
512GB SSD
16GB RAM
Windows 11 Pro

מחשב נייד
מיני

במקום 1,390 ₪
1,199 ₪

קורקינט חשמלי Rider scooter Light

במקום 1,490 ₪
999 ₪

RICOH imagine. change.

הדפסה, צילום,
סורק ופקס
תמיכה בטונר עד
7,000 דפי הדפסה
Ricoh SP 330SFN
במקום 1,177 ₪
699 ₪

BRAUN מכשיר הסרת שיער לצמיתות

ראש צר
Braun Silk
Expert
Pro 5 IPL
במקום 1,590 ₪
1,390 ₪

PL5052

טריימר משולב מכונת תספורת לגוף 2 ב-1

GT-200
במקום 149 ₪
69 ₪

GT-200

DREAME

שואב אבק
ומקורץ רובוטי
Dreame X40
Ultra
במקום 4,490 ₪
3,990 ₪

dyson

שואב אבק אלחוטי
Dyson V8 SV25
במקום 1,690 ₪
1,490 ₪

SAMSUNG

שואב אבק
אלחוטי
סמסונג
Jet 65
במקום 1,590 ₪
990 ₪

אלקטרה

שואב אבק
אלחוטי שוטף
רטוב/יבש
Electra Flomo Lite
במקום 799 ₪
699 ₪

SAMSUNG

שואב אבק
ציקלוני
סמסונג
SC4540
במקום 399 ₪
299 ₪

אלקטרה

מכונת קפה חכמה
אוטומטית
עם מקציף
אלקטרה
במקום 1,490 ₪
990 ₪

NESPRESSO

מכונת קפה
נספרסו
יבואן רשמי!
Essenza Mini
C30-IL-BK-NE
במקום 499 ₪
399 ₪

אלקטרה

מכונת קפה אספרסו קפסולות
במקום 449 ₪
349 ₪

אלקטרה

מכונת קרח
אלקטרה
קיבולת 12 ק"ג
קרח ביום
במקום 499 ₪
399 ₪

Tefal

מגהץ
קיטור
טפאל
SV6116
הספק 2200 W
משאבת מים 5.3 בר
במקום 499 ₪
399 ₪

NAKASUMI
מקרר 4 דלתות
דלתות נירוסטה
NF4400IX
במקום 1,980 ₪
1,890 ₪

NAKASUMI
מקרר
מקפיא עליון
אלקטרה
NF260W
במקום 1,190 ₪
789 ₪

אלקטרה
מקרר קובייה ויטרינה
אלקטרה
EL5200G
במקום 649 ₪
449 ₪

אלקטרה
מקפיא
4 מגירות
אלקטרה
EL100W
במקום 899 ₪
699 ₪

SAMSUNG
מקרר מקפיא
עליון סמסונג
RT42CG6004WW
במקום 2,990 ₪
2,590 ₪

אלקטרה
מקרר מקפיא
עליון אלקטרה
EL571DN
במקום 3,190 ₪
2,290 ₪

אלקטרה
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
אלקטרה
EL47W
במקום 2,590 ₪
1,990 ₪

Haier
מקרר האיר
4 דלתות
זכוכית לבנה
HRF 825FW
במקום 8,490 ₪
7,980 ₪

SAMSUNG
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
סמסונג
RB34J3200BC
במקום 4,190 ₪
3,690 ₪

Midea
מקרר 4 דלתות
דלתות נירוסטה
HQ-611RWEN-N/6355
במקום 2,990 ₪
2,890 ₪

SIEMENS
מדיח כלים
אינטגרלי מלא
מערות 12 כלים
SN615X07AF
במקום 2,890 ₪
2,490 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
אלקטרה
EL1006S
במקום 1,349 ₪
1,149 ₪

TADIRAN ELECTRA SAGA ELCO FAMILY TORNADO Coolair Haier

מזגן עילי
Coolair inverter Wifi 140
תפוקה קירור 9,365 (3,700-11,300) BTU/h
תפוקה חימום 11,020 (3,600-13,400) BTU/h
במקום 1,149 ₪
1,090 ₪

מזגן מיני מרכזי
החל מ-**3,990 ₪**

מזגן לסלון
2 כ"ס
החל מ-**1,990 ₪**

מזגן עילי
1 כ"ס
החל מ-**799 ₪**

מזגן נייד
החל מ-**699 ₪**

SAMSUNG
מכונת כביסה
פתח חזית
סמסונג
WW9ST4543TW
במקום 2,390 ₪
1,990 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה
פתח חזית
8 ק"ג
FFB 8258 BV IL
במקום 2,490 ₪
1,790 ₪

BOSCH
תנור
אפיה בוני
נירוסטה
בוש
HBF534ESQ
במקום 2,390 ₪
1,990 ₪

SENSOR
תנור אפיה
בני
סנסור
SNCR6500BLK
במקום 899 ₪
599 ₪

SENSOR
מזגן נייד
תפוקה קירור -
12000BTU/h
קירור/חימום,
Wi-Fi, חוק, שט
FDPH35-3031ZPWRF5
במקום 1,190 ₪
990 ₪

SIEMENS
כיריים
קומיות
4 מוקדי
בישול
ET61RBE8E
במקום 1,190 ₪
990 ₪

SENSOR
כיריים גז 5 להבות זכוכית
נכנס בחור
סטנדרטי
SNHG-7515GB
במקום 849 ₪
479 ₪

אלקטרה
טאבון חשמלי
עם אבן
מסתובבת
13"
EG12-01A-24
במקום 990 ₪
799 ₪

SAMSUNG
מיקרוגל סמסונג
MS32DG4504AG
במקום 599 ₪
449 ₪

SENSOR
מיקרוגל
סנסור
SE-20LMW
במקום 269 ₪
179 ₪

DAVO
מיקסר עוצמתי
1800w
מונע 7 ליטר
קערה 11 דרגות מהירות
יעילות, מסך טאץ'
7 דיגיטלי
DSM5750
במקום 3,590 ₪
3,190 ₪

אלקטרה
מיקסר
רוב תכליתי
1500W
קערה נוספת במתנה
LED תצוגת
שקילה
אלקטרונית
LW-6930G2
במקום 1,490 ₪
1,290 ₪

NINJA
מכונת גלידה
NINJA
CREAMI
NC303
במקום 949 ₪
849 ₪

NUTRI NINJA
מעבד מזון
+נוטרי שייקר
חכם מקצועי
1-3
NINJA
BL682
במקום 949 ₪
799 ₪

NINJA
ינג'ה גריל
NINJA
SMART
GRILL XL
AG553
במקום 989 ₪
799 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30
בתוקף עד- 12.8.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 5 פריטים שונים ברשת שעליהם מקבלים את ההטבה
המקסימלית | התמונות להמחשה בלבד | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

לא לרדוף אחריה, לתת לאהבה לבוא

לפעמים היער סבוכ, אבל אנחנו מושיטים יד ממקום בו רואים את הדרך החוצה
• אם אתה שחוק לא יצא מזה שום דבר, תנסה להזיז אוטו עם הנד־ברקס
מורם • רגש הוא דבר נפלא, תעזרו לו להופיע אבל בלי להיות מלך • לרגל ט"ו
באב: שיחה שוברת מוסכמות עם אסף וחנה זולדן על בניין הבית ועל אימון
לחתונה גם בגיל מאוחר, אבל לא מאוחר מדי

אבי טאוב

א

ס אתה או את רווקים בגיל שלוש ושבע או יותר, אם כבר הכרת בעל פה את סדקי הלב השבור ואת תקוות ה"אולי הפעם זה זה" שהתפוגגו בדרך נדמה שהאהבה היא יער סבוך. אפשר לדמיין את עצמך בתוך היער – העצים עבים, השבילים חסומים, והידיעה שאין קיצורי דרך החוצה לוחצת בחזה כמו אבן ריחיים. זה הרגע שבו רבים מוותרים. זה נראה אבוד. אבל עבור אסף וחנה זולדן, שדכנים לשעבר ומאמנים לחתונה בהווה,

שם מתחיל הסיפור האמיתי: למה ואיך כדאי 'להיות ברננים'? מדוע לא כדאי 'לתת צ'אנס'? איך גורמים לאהבה לזרוח בלב? ואיך מלמדים לב פצוע להאמין שיש עוד דרך שיש לה סוף טוב עבור כולם?

אסף וחנה, אתם משדכים זוגות מהרגע שנישאתם...

אסף: כ"ה, יש לנו 11 ילדים וגם נכדים, כן ירבו. אחרי שהתארסנו, לפני החתונה, כבר זכינו לשדך זוג ראשון: הרב אלישמע כהן, הרב של חומש, ואחר כך בשנים הראשונות לנישואים עסקנו הרבה בשידוכים והיו הרבה הצלחות.

חנה: פשוט אי אפשר לאכול ארוחת ערב עם אסף בלי לעשות שידוכים...

אתם לגמרי מחויבים לזה.

חנה: כן. אסף מאוד מאוד אוהב את זה ונדבקתי ממנו. זה לא קורה לבד, פשוט כל הזמן עסוקים בזה.

יער סבוך ויד מושטת

חנה ואסף, בני כמה אתם היום?
50.

ואתם עם 11 ילדים ונכדים, אז זאת אומרת שהתחתנתם בערך בגיל...?
21.

אז באיזה שהוא מובן זה "לא כוחות". אם הייתם רווקים בגיל 37, אחרי אינספור כישלונות, נפילות, דייטים מביכים, לבבות נשברים, בקיאים ממש בכל הייסורים האלה – אתם חושבים שהייתם מסוגלים לעשות את זה שוב? הייתם מסוגלים להתחתן בגיל 37 עם לב שבור? נסו לחשוב על זה כמו שאדם דתי מדבר עם חוזר בתשובה. לדתי קל, כי הוא גדל בתוך המצב הזה, לעומת יהודי שהכל זר ומאולץ עבורו. אני שואל: האם הייתם מסוגלים להתחתן בגיל 37?

חנה: אני אומרת לכל מתאמנת, שזה היה יכול להיות הפוך: שהיא הייתה מאמנת שלי ואני הייתי מתאמנת. זה היה יכול להיות נכון? הקב"ה זיכה אותי להתחתן מוקדם, והקדוש ברוך הוא נתן לכל אחד את הניסיון שלו. השם נתן לה את הניסיון הזה ואם זה היה הפוך – אז היא הייתה עוזרת לי. אני לא משהו מיוחד.

ברור שהכל יכול להיות, אני שואל איך את יכולה להבין את זה כשלא חווית את זה?

חנה: כן, אני מרגישה שאני מאוד מרגישה אותם. לפעמים שואלים אותי "איך את כל כך מבינה אותנו, אם התחתנת בגיל 21?" אבל אני מבינה אותם. נכון, לא עברתי את זה בפועל וזה לא אותו דבר, אבל עברתי כל כך הרבה סיפורים איתם ביחד, שאני ממש מרגישה עמוק את הייסורים האלה. אני שמחה שאני לא שם ושאיני יכולה לתת יד. לעיתים קרובות רווקות נפלאות באות מאוד שבורות,

בגיל 37, בגיל 50, וגם הרבה בנות צעירות. הן מאוד מאוד כואבות. אני שומעת אותן אומרות הרבה פעמים "הבעיה שלי מסובכת באמת, לא תצליחי לעזור לי". זה כמו יער מאוד סבוך שהולכים בו לאיבוד, אבל יש דרך לצאת מהיער הזה. אז אני מושיטה יד ממקום בו רואים את הדרך החוצה. הקדוש ברוך הוא זיכה אותנו להיות בחיי נישואין שמחים ובריאים. היד רואה את הדרך, כי באמת יש דרך. ועם זאת אני חושבת שבאמת את עומק הכאב לא מבינים. צריך הרגשה מאוד מאוד עדינה ועמוקה, ועם כל זה – כמה שנתאמן לא נרגיש ממש את הכאב.

מתי הכי כואב? מה אנחנו לא מבינים ביחס לחברים הרווקים שלנו?

זה לא קשה לראות, הכאב חזק, לא צריכים לחפש אותו. למשל, כשקשר נגמר. כל כך הרבה זמן חיכינו עד שהיה קשר סוף סוף, והיה גם ליווי טוב, הקשר נבנה והתקדם, זה הרגיש מאושר, ואז הקשר נגמר והלבד חוזר. פתאום אין חשק לשום הצעה. יש ייאוש וחוסר חשק. יש כאב כשאינך בכלל הצעות. יכולות לחלוף שנתים שאין בהן שום הצעות. העצבות והכאב גדולים מאוד. אבל אני לא מתרכזת הרבה בכאב ובעצבות. אני מרגישה את הכואבים, מזדהה ונמצאת איתם, אבל אנחנו פורצים דרך. אנחנו עולים בהר. כשאנחנו טורחים ועמלים, פוסעים ומזיעים, אנחנו מרגישים בכל שבוץ את הקשר שלנו לפסגה ואת ההתקרבות אליה.

אין להם בעיות

שמעתי שהגישה שאתם מביאים היא שכל אחד יכול להתחתן. זה טריוויאלי כמו לאכול, כמו לשנות, כמו ללמוד להתקלח או לקשור שרוכים. ואני שואל, אתם באמת מאמינים שכל אחד ואחת יכולים להתחתן, או שיש מקרים מסוימים שאתם חווים ספק ותסכול ואפילו ייאוש?

כל אחד יכול להתחתן וכל אחת יכולה להתחתן. הכל בסדר. אין להם בעיה.

לא יוצא לכם לחוות את הרגשות האלה שאני מתאר? של ייאוש, תסכול? "מה יהיה עם זה?", "זה לעולם לא יצליח!", או שאתם לא מתפעלים מזה בכלל?

אסף: אנחנו פוגשים אותם המון. מאוד מאוד כואב לנו לשמוע כל מיני חכמים מטעם עצמם שמאבחנים בהינף יד שיש לרווקים ולרווקות "בעיות". זה מוציא אותנו מהדעת. אין להם שום בעיות. אנחנו יכולים לפגוש מהנדס ורופאה, מורה, ר"מ והייטקיסט ומה שאתה לא רוצה. אנשים הכי מענטשים, הכי סבכה והכי גזעיים. אלו לא אנשים עם בעיות. לכן יש לנו ודאות גמורה שהם יתחתנו. אולי הם עושים כמה טעויות, לפעמים הטעויות האלה השתרשו והתקבעו בתוכם, וצריך לזהות

של הנשמה שלי... הרגש מאוד חזק בדור הזה. ברוך השם, זה דור גדול, דור נפלא, זו ברכה. צריך לשמוח מהגודל של הרגש, אבל לא לטעות בטעויות של הרגש. אסור לו להיות מלך. אם הרגש הוא המלך – ברגע אני מרגיש אם 'התחבר לי', 'לא התחבר לי'. אבל זה לא עובד ככה.

השדכנים אומרים "אנחנו לא יכולים. אנחנו מציעים הצעה והתגובה היא תמיד: לא מתחבר לי, לא נראה לי... אנחנו לא מצליחים לשדך!" גם הבחורים והבחורות לא יכולים להסביר בשניה אחת למה הם לא רוצים. הם צריכים משהו יותר עמוק, יותר ארוך. הטעות היא 'לא התחבר לי', ולכן 'אני לא נכנס לזה'. זה נכון שאם לא התחבר, בסופו של דבר לא מתחתנים, אבל צריך לדעת שאת הפגישה הראשונה והשנייה צריכים רק לעבור, לא להתאהב. קודם השכל, אחרי זה הרגש.

תהיו ברורים בלי לתת צ'אנס

לא הבנתי איך זה עובד. אנחנו מסכימים שצריך שיהיה רגש גדול ונפלא, אבל מתחילים מהשכל. יש לנו תרגיל טוב מאוד שנקרא 'תהיו ברורים!' זהו תרגיל

מאוד מאוד כואב לנו לשמוע כל מיני חכמים מטעם עצמם שמאבחנים בהינף יד שיש לרווקים ולרווקות "בעיות". זה מוציא אותנו מהדעת. אין להם שום בעיות

לא מסכימה לעשות את זה! שהשם יעשה את זה! הקדוש ברוך הוא אוהב אותנו, שהוא ידאג לו להצעה!" ומה את עונה על זה?

שזה הפוך מהתורה והפוך מהאמת. בניין בית זוגי זה כמו בניין פיזי. כשאנחנו בונים בית חדש במציאות, אנחנו רואים איך כל הנוגעים בדבר עמלים וטורחים. יש מהנדס ואדריכל, אינסוף תוכניות והרבה כסף. אותו דבר בבניית בית בעם ישראל. זה הרבה טרחה של ההורים, של החברה, ואחר כך של הבחור או הבחורה בעצמם.

איזה עוד טעויות יסודיות יש לאנשים? חנה: אנשים רוצים שבפגישה הראשונה או השנייה יהיו אורות מטורפים. שארגיש חיבור. שאדע שזה זה. שארגיש שהוא ההשלמה

אותן, לחשוף אותן ולהיפטר מהן. כמו אבן קטנה בנעל: היא יכולה להיות קטנטנה, אבל כמו היתוש של טיטוס – היא תציק לך כל היום ולא תוכל ללכת לשום מקום בלי שתעצור, תמצא אותה ותוציא אותה, ואז תמשיך ללכת ותשכח שהיא הייתה שם.

איזה טעויות טיפוסיות מושרשות אצל אנשים ונשים שתוקעות אותם בדרך אל הפסגה?

חנה: למשל, שהכל צריך לקרות בקלות. ככל שיש יותר עמל, זה יותר אפור ולא רומנטי. כולם רוצים שתהיה התאהבות ושהכל יקרה לבד.

מיתוס ההתאהבות

כלומר, יש איזה מיתוס שבעצם יש התאהבות, מין איזה רגע שמציף באושר, או "הוא מציע לי", או "שהיא מגיעה אליי" וזה "סימן משמיימים". אתם אומרים שהתקווה הזו היא משהו שתוקע הרבה אנשים, כי האמת שזה לא בא בקלות וזה לא בא מעצמו.

חנה: לגמרי. בדיוק השבוע אמא מדהימה שאלה אותי: "למה אני צריכה לטרוח על הכן שלי? למה אני צריכה לדאוג לו להצעות? הוא כזה מוצלח ונפלא, מה קורה פה? אני

101

את מוכנה לשינוי?

את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך לחשב מסלול מחדש

הצעד הבא שלך הוא לימודי אחיות!

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמאיות לאחיות
בבי"ס לאחיות ע"ש ססלר בבי"ח לניאדו

השמה מידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות

שמתחתנים, אין עוד איש או אישה בעולם מבלעדי שניכם. הלוואי ככה לכל זוג נשוי. אבל לפני זה, זה לא 'אחד ויחיד' או 'אחת ויחידה'. התרגיל שאנחנו עושים מייצר 'אזור' שמתאים לי. בתוך האזור הזה יש כל מיני בחורים ואני אבחר את הטוב, אני אעשה דברים נכונים שהטוב יגיע. בשלב זה, זה לא 'אחד ויחיד'. אם אני חושבת שיש רק 'אחד ויחיד' בעולם שמתאים לי - אני אסכול. יש כל מיני אמירות כאלה "הפסדתי אותו", "אולי הוא לא הגיע אליי", זה הרסני. כשהוא יגיע, הוא יגיע.

עד הרגע שאנחנו מסכימים לו, אנחנו עוזרים לו, מאפשרים לו להופיע. אם אנחנו מתנהלים נכון, זה לא קשה שיהיה רגש.

אני כל יום אומר תודה להשם שהתחתנתי עם אשתי. כל פעם שאני פוגש נשים בעולם אני חושב לעצמי "וואו! איזה מזל שהתחתנתי עם אילת, לא הייתי מסתדר עם 95% מהנשים בעולם. הן לא היו שורדות אותי ואני לא הייתי סובל אותם". אני לא יודע, אולי זו בעיה של מיזנטרופיה עמוקה, אבל את אומרת שרגש זה דבר טבעי שאם לא מפריעים לו הוא מופיע.

חנה: ברוך השם, זכיתם ל"שכינה ביניהם". אחרי

בירור שמדייק מה באמת נכון עבורנו. זו הכשרה עצמית עמוקה שלוקחת זמן. כל אחת ואחד בוחר - מתוך הרבה הרבה עבודה - את הדברים שהכי נכונים וחשובים לו. היא רושמת את כל הדברים שהיא רוצה ומתוכם, בתהליך ארוך, בוחרים 4-5 דברים שהם הכי חשובים עבורנו. את כל השאר אפשר לשחרר. אחרי זה - חשוב להיות ברורים ולקחת רק את ההצעות שעונות לנו. כלומר, לחפש רק הצעות נכונות לדברים שבררנו לנו. ואז, אחרי שההצעות נכונות - לא לפסול מהר. קודם כל תנו לזה להתבסס ואחר כך הלב יפתח.

חנה: אני לא אוהבת את המילה צ'אנס. מציצים למישהו משהי ואומרים לו "תן לזה צ'אנס". אני אומרת - לא לתת צ'אנס! נסו לראות שהדברים שאתם רוצים בכלל קיימים. 'תן לזה צ'אנס' - זו טעות גדולה מאוד. אנשים יוצאים לדייטים שהם בכלל לא רוצים. הרווקים והרווקות הם גיבורים וגיבורות, אבל הם מגיעים למצב שאין שום חשק ובכל זאת הם נותנים צ'אנס רק כדי 'לא להיות בררנים'. זה כמו להניע אוטו שנעול בהנד-ברקס. אין שום חשק, אין שום רצון, 'תן צ'אנס' לא עוזר כלום. את רק נהיית שחוקה. את לא רוצה וזה גומר אותך. את צריכה לראות שמה שאת רוצה קיים ושיש לך הסכמה מסוימת לקשר.

זו אמירה מהפכנית. אני לא יורה לכמה כיוונים ומקווה לפגוע. אם אני בעל עסק, אז אם אצא לרחוב ואפנה לכל אחד "רוצה לקנות? רוצה לקנות?" זה לא שייך. זה יתיש אותי ויבריח ממני את כולם. אני מראש מסנן ומפלט רק את מי שרלוונטי לפי הדברים החשובים לי. אחרי שברור לי מה חשוב לי, אז בפגישות הראשונות אני לא מחפש להתאהב. אני מחפש לראות שיש באמת את מה שחשוב לי. גם אחרי זה עדיין לא מתחתנים אלא מחכים שהרגש יופיע, שיהיה "רגש גדול של אהבה גדולה".

אבל איך רגש יכול להופיע עם כל התיק הזה? חנה: הרגש לא מופיע

שמחים ונרגשים עם קבלת אישור פתיחה לתוכנית תואר שני M.Ed. בהוראת מחשבת ישראל עם תזה

אנו מודים למועצה להשכלה גבוהה על האמון
ומזמינים אתכם לחקור את
עולמות הרוח והמחשבה של העם היהודי
בהעמקה וברוחב דעת

ברוח דרכה הייחודית של מכללת הרצוג
המשלבת, תורה חינוך ואקדמיה

ארבעים יום קודם יצירת השדה

אגב, איך אתם רואים את העניין של 'זיווג משמים' ו'ארבעים יום קודם יצירת הולד מכריזין בת פלוני לפלוני' (מסכת סוטה ב.) ואמירות דומות?

אסף: אחד התלמידים של הרב מרדכי שטרנברג היה אצלי באימון והתחתן ברוך השם, וכך יצא שנפגשתי עם הרב מרדכי כשלב מסוים בשיחה שאלתי אותו על המימרה הזו. הוא אמר: "כתוב בגמרא 40 יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, אז למה אנשים מחכים? למה הם מסתבכים! שיתחתנו!" בעצם הוא הציג פירוש חדשני כאילו זה הדבר הפשוט ביותר. הוא הבין בדיוק הפוך מכל מי שלוקח את הציטוט הזה לכיוון של פאטליזם או קבלת המציאות ללא השתדלות: "יש לך זיווג, יש לך שליחות, אז יאללה רוצ' תמצא אותה!" הוא לא חשב בפסיביות, אל תחכה או תמתין. לא דיברתי על פסיביות, אלא על זה שהייתה מישהי שחשבתי שהיא 'האחת', היא 'אהבת נעוריי', היה מישהו שחשבתי שהוא 'האחד' וזה לא קרה. אני מדבר על שברון לב, לא על פסיביות, על בן אדם שהתאהב או מישהי שהתאהבה במישהו ספציפי, וזה לא יצא בסוף. או שהוא מת, או שהוא לא רוצה אותה. סיפור שבור.

חנה: השליחות שלי היא למצוא עכשיו את מה שהשם ייעד לנשמה שלי. יש מישהו שמחכה לי. זה כואב שמישהו אחד לא, אז מישהו אחר כן. זו השליחות שלי.

עדיין הפשט הזה לא מתיישב לי בגמרא. אסף: כי אתה לא מכיר את הגמרא במקור. באותה גמרא כתוב "אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני, בית פלוני לפלוני, שדה פלוני לפלוני". ראית מישהו שמחפש את הנדל"ן שלו 30 שנה?

התוספת הזאת שציטטת ממסגרת את הכל אחרת. זה פשוט בא להגיד: "אל תדאג אחי. השם דאג לך גם לאישה וגם לקורת גג, ויהיה לך מקום בעולם!" זו הכוונה. "עוד לפני שנולדת כבר השם סידר לך מגרש בפרדס חנה-כרכור. קרקע ירוקה במצבי היתר מתקדמים..." חנה: אנחנו רואים כל הזמן את היעד. לפעמים הבחורה מתוסכלת ולפעמים לא. לפעמים ההר גבוה מאוד. לפעמים היא רואה שההר היא עברה הסתיר מאחוריו עוד הר, אבל יש יד מלווה. אנחנו סוללים את הדרך לעליה.

יש לך סיפור שהרגשת שההר ממש גבוה? חנה: אני רוצה לספר על בחורה בת 40 שעוד קשר שלה כמעט הסתיים, אחרי שהיא

זה היה ערב פסח
והיינו צריכים להיות
בירושלים. אסף אמר
לי "עכשיו הולכים
אליה". אמרתי לו: "מה
לפני פסח? עוד שניה
בדיקת חמץ! למה
ללכת דווקא עכשיו?"
אסף התעקש: "בואי
נזמין אותה ללובי של
מלון. אם נשב איתה -
היא תצליח להחליט"

הייתה כבר שנה בפנים. אמרתי לה: שימי לב שסוף-סוף היה לך קשר שהיית יכולה להתחתן איתו. נעים להם, טוב להם, הבחור הזה - זה מה שהיא מחפשת, והיא מה שהיא מחפשת. הוא רוצה, אבל היא מתלבטת. אצלי יש כלל: ברגע שמתלבטים, עושים חשיבה

עמוקה. יוצרים טבלאות, משווים יתרונות וחסרונות ואז מחליטים - או שממשיכים ונותנים גז או שנפרדים.

כאמור, היא הייתה באמצע התלבטות, ובניתיים היא נזכרה במישהו אחר שנפגשה איתו בעבר, שהוא גם אפשרי עבורה. עכשיו היו כאן שניים בשבילה: הוא אפשרי והוא אפשרי. זה היה ערב פסח והיינו צריכים להיות בירושלים. אסף אמר לי "עכשיו הולכים אליה". אמרתי לו: "מה לפני פסח? עוד שניה בדיקת חמץ! למה ללכת דווקא עכשיו?" אסף התעקש: "בואי נזמין אותה ללובי של מלון. אם נשב איתה - היא תצליח להחליט". ישבנו שם ואמרנו לה: "את בת 40, את רוצה להתחתן, את יודעת ששניהם אפשריים, נכון? עכשיו תבחרי אחד מהם". היא בכתה ואמרה "אני לא יכולה!" לאחד מהם היה איזה חיסרון גופני שהיה לה קשה לחשוב עליו, אבל היא אמרה "טוב לי איתו". העצמנו את הטוב הזה: "אם תתחתני איתו, יהיו לך ילדים ויהיה לך בית. נכון, יש חיסרון, אבל יהיה לך כל כך טוב איתו". היא בחרה, והיא התחתנה בגיל 40, ועכשיו היא מאושרת ויש לה ארבעה ילדים. זה מאוד מאוד מרגש. בקלות היא הייתה יכולה לא להתחתן.

עץ האפשרויות והמעגל הפנימי

בואו נשמע גם את אסף.

אסף: לכל בחור או בחורה יש מעין עץ של אפשרויות. השאלה הראשונה היא: 'הוא נפגש או לא?' אם הוא לא נפגש - מה הסיבה? יכול להיות שהתשובה היא 'אין לי הצעות'. אנחנו מתחילים לעבוד עם כל מיני הצעות כדי לעבור לאפשרות של 'נפגש', ואז השאלה היא 'האם ההצעות רלוונטיות?' בחורה יכולה להגיד "אני נפגשת אבל אף הצעה לא רלוונטית". אז בואי נברר - מה ההצעות הרלוונטיות שלך? את כביכול מסכימה ונפגשת אבל זה רק מזיק לך, אני רוצה שתהיי בררנית בדיוק כמו שאמרנו, שתיפגשי רק עם הצעות רלוונטיות. שלא תסבלי משחיקה.

חנה: אם אין לה מושג איך להשיג הצעות רלוונטיות - צריך ללמד אותה.

אסף: אנחנו צריכים להגיע למצב שהיא נפגשת עם הצעות רלוונטיות.

איך מוצאים הצעות רלוונטיות?

חנה: זה לא יבוא מעצמו. צריך להירתם למשימה למצוא אותן. צריכים לעבוד קשה בשביל תוצאות טובות.

עכשיו נגיד שהיא נפגשת, השאלה הבאה היא 'האם נוצר קשר?' זה שבחורה נפגשת כל פעם שתי פגישות זה לא זה.

אין פה קשר.

אסף: היא נפגשת, אבל לא יוצרת קשר. עכשיו היא תלמד 'איך עוברים למעגל הפנימי?' - זה דבר שבן אדם לא ילמד אותו אם הוא חושש או ביישן. אם הוא לא עובר למעגל הפנימי, הוא יפגוש עוד הצעה ועוד הצעה ועוד הצעה ולא יקרה כלום. הוא עוד לא מסכים להתחיל את הקשר, או שהוא מתחיל ולא מסכים שהקשר 'יקרה'.

חנה: לפעמים הוא לא יודע שהוא לא מסכים.

אסף: לומדים את זה, וזה קורה. בשתי הפגישות הראשונות, המשימה היא רק לעבור אותן. שיהיה נעים - זה הכל. לא התאהבות, לא ניצוצות, לא אורות, לא מטורף, רק שיהיה נעים. תעברו את הפגישות האלה בנעימות, בנחת, בלי ציפיות, בלי אכזבות. היה בסדר? לא הייתה דחיה? בואו נמשיך.

חנה: נעימות זו מילה גבוהה מדי. הן אומרות "הלוואי שיהיה נעים".

אסף: שיהיה סביר, רק לעבור את זה. לפגישה הראשונה יש מטרה אחת ויחידה - לעבור לפגישה השנייה.

חברותא שלי בשיבה, שהיה רווק זקן ומתמטיקאי גאון, אמר לי פעם: "מספיקות לי עשרים דקות לפגישה". שאלתי: "מה אתה עושה עשרים דקות?" הוא אמר לי: "בעשר הדקות הראשונות אני בודק היא אם מתאימה לי, ובעשר הדקות הבאות - למי היא כן מתאימה..."

חנה: לבחור כזה אסור להציע הצעות. קודם כל שיגיד לעצמו - מה הוא רוצה? מה הוא מחפש? למה שהוא ייפגש במצב כזה?

הלב המתקשר נפתח לאהבה

אחרי שמצליחים לעבור את הפגישה השניה ורואים שהבן אדם עומד בקריטריונים של

ה"בררנות יתר" של הדברים שבאמת חשובים לנו, איך באמת הלב נפתח לאהבה?

אסף: אחרי שתי פגישות, אני עובר אל המעגל הפנימי. זוג בדייט ראשון יוצאים בעצם לפארק ענק. הם הולכים סביבו. בפגישה הראשונה הם הקיפו את הפארק. כך גם בפגישה השניה. מתי הם יגידו "בוא נגלה מה יש בתוך הפארק הזה?" מתי תהיה הסכמה לפתוח? זה לא משהו דרמטי, אבל צריך לפתוח את נבכי הלב. ככל שמישהו משתף משהו פנימי - מהלומות שלו, מהרצונות שלו, מהשליחות שלו - גם הצד השני יפתח.

בחורה בת 28 אומרת: "מה הסיכוי שאני אתחתן

איתו? ברמת הקשר הזאת אני אפתח את הלב בשבילי? לא נראה לי הגיוני". היא לא תפתח את הלב, ממילא לא יהיה קשר. עוד פגישה אחת זה יגמר.

חנה: זה ביצה ותרגולות: היא לא פותחת את הלב, כי היא לא בטוחה שהוא מתאים. אבל כשהלב לא נפתח לא קורה כלום. בגלל שלא קורה כלום - גם הוא לא פותח את הלב.

פְּמִים הַפְּנִים לְפָנִים כִּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם.

חנה: השאלה ששאלת יכולה להיות מאוד מלחיצה: "איך האהבה תגיע? מה זו אהבה? איך אני אדע שאני אוהבת? איך אני אדע שזה זה?" - הכל מלחיץ. אבל אם אני יודעת שאני לא צריכה

לא הצלחנו לסנן רק סיבה אחת

הנתונים ברורים!

לקוחות עסקו הכי מרוצים

ע"פ סקר אסקריא 2024

כתוב לי סיבה אחת
למה לקוחות עסקו
הכי מרוצים?

בשמחה! שאלה מצוינות 😊

1. יציבות טכנית מעולה - המכשירים שלנו פועלים עם מערכת ההפעלה המקורית של סמסונג בשילוב טכנולוגיית Knox המובנית, ללא "פריצות" או שינויים שגורמים לקריסות.

2. פיקוח רבני מקצועי ומתמיד - סינון למהדרין וללא פשרות על צוות ירא שמים בפיקוח ועדת הרבנים לענייני טכנולוגיה שע"י קרל"ן.

3. תודעת שירות לקוחות ייחודית - אנחנו במקום הראשון בשירות לקוחות על פי סקרי דעת קהל, עם 82% מהלקוחות שמרוצים מהשירות. הצוות שלנו זמין, מקצועי ומטפל בפניות באותו יום עסקים.

4. אחריות יבואן מלאה - בזכות השותפות הבלעדית שלנו עם סמסונג העולמית, המכשירים שלנו נהנים מאחריות יבואן רשמי מלאה.

5. פרטיות - עסקו מחויבים לנהלי פרטיות מחמירים בהתאם למדיניות Samsung העולמית, המונע מהחברה כל גישה או מידע על הקבצים והתוכן שבמכשיר.

6. מערכת סינון מוגנת ומבוצרת - הסינון שלנו מובנה במכשיר ברמת מערכת ההפעלה, מה שמבטיח הגנה מקסימלית ומונע אפשרות לעקוף את הסינון.

7. עדכוני מערכת שוטפים - הסינון היחיד המאושר ע"י Samsung ומקבל עדכוני אפליקציות, תוכנה ואבטחה רשמיים באופן שוטף, מה שמבטיח שהמכשיר שלך תמיד מוגן מפני איומי אבטחה חדשים.

8. 74% ממשתמשי הסמארטפונים הכשרים כבר בחרו בסמסונג - אתה בחברה טובה כשאתה בוחר בעסקו!

9:21

הקלדת הודעה

אחראית על האהבה, אני אחראית על הקשר".
 חנה: כל הרודף אחר הכבוד - הכבוד בורח ממנו. כך גם מי שרודף אחרי הרגש - הרגש בורח ממנו. אי אפשר לרדוף אחרי האהבה. צריך להניח לה לבוא. שאלו אותי "איך אני אדע שזה זה? איך אני אדע שזה טוב?" אז אני אומרת לה "תראי. תראי איך טוב לכם ביחד. נעים לכם, אתם מתקשרים, רגישים, נפגשים, טוב לכם!" "אבל אני לא יודעת אם אני אוהבת אותו", אני משקפת להם - "תראו איך אתם מסתכלים אחד על השני, זו אהבה". בדורות הקודמים לא התבלבלו. הם התחתנו. היו הרבה זוגות טובים מאוד, הם לא היו חייבים להגיע לרגש גבוה ואהבה עצומה.

רציתי להוסיף לקראת סיום עוד שאלה: כשמישהו עובד את השם, הוא לא רק 'מחפש להתחתן'. זה חלק מהסיפור הכללי של עבודת השם שלו. ובגלל שהסיפור של הזוגיות כל כך כואב וכל כך שובר, ובגלל שאתם מאמנים בגישה אמונית-חסידית, האם תתמקדו בעיקר בחשיבה חיובית או שיש מקום גם לכאב הגדול ולזעקה? האם אתם פשוט יודעים שזה קיים ולא צריכים לחטט בזה עוד?

חנה: האם רופא יעסוק בכאב או יעסוק בתרופה? הוא לא יצלול עכשיו לכאב, הוא פשוט יודע. אם יש תרופה טובה - הוא פשוט ייתן אותה ומהר. בהתחלה מגיעים אלינו כאובים וכאובות, אבל מהר מאוד מתחילים לעבוד. במקום כאב של בדידות יש מאמץ: להזיע ולטרוח ולראות את היעד.

במה בעיניך נבדלת זוגיות מאמינה, חסידית, משל אנשים רגילים?

חנה: הרבה נתינה, הרבה התחשבות, הרבה רגישות. אחד בשביל השני. הרבה עומק. להיכנס פנימה ביחד. אבל קודם כל - נדבר על הפשטות: שנהיה בטוב אחד עם השני, זה לא כזה מסובך. הוא צריך אותה, היא צריכה אותו, וביחד יש גם עומק. יש בנות שהן עמוקות ודורשות אמת וגם הבחורים כאלה, אז אני מדריכה אותם להיכנס פנימה ולצלול לעומק. לדבר על הנפש פנימה, אבל בעיקר גם לקשר הפשוט

אהבה, אני צריכה קשר, זה לא כזה מסובך. היא יודעת להיות בקשר, היא עם חברות שלה בקשר מאוד טוב וגם עם חלקים במשפחה שלה. הכל בסדר. היא יודעת להיות רגישה, יודעת להיות נותנת, היא יודעת להיות כנה - אז היא מסכימה להיפתח ומפלס הלחץ יורד. גם אם יש חוסר הסכמה, אנחנו משקפים לה את זה: "את מסכימה או לא מסכימה להיות בקשר?". היא רוצה להסכים ואז?

מפגישה שלישית לתת גז. והיא צריכה לחשוב כל הזמן הזה: "אני לא

ללמוד בבית המדרש ולקבל תואר שני

נפתחת ההרשמה לשנת התשפ"ו (אחזור ח')

התוכנית בהובלת הרב ד"ר נעם סמט, הרב מנחם שחור וד"ר גלעד לנדאו

ימי שלישי אחה"צ בקמפוס היכל שלמה

שנת לימודים אחת בקמפוס, בין השעות 15:30 - 21:30

מלגות שכ"ל לזכאים

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

הרב יהושע אודרברג

שירים אָאָרָג

מה החכמה שמגלים הגויים בעמנו? מה ההבדל בין שורשים לענפים? במה צריך להתחזק? מה הסכנה בלהיות חכם מדי? ומה לתנא בפרקנו השבת יש ללמדנו?

נסחת שרשים

והשרשים אלו שאות
המלאכה עושים

ואם תרבה בדיעות
ובאמונה לבדה תבקש
לעלות
הרי שתהיה כבסר עלילות
נפול תפל
כשהרוח בך תעשה שמות

עם חכם ונבון
יתפאר

ב"ושמרתם ועשיתם"
כי מה לפרס הנובל
אם בין העצים
הענפים מרבים משרשיהם

ומה הם השרשים?

ומי הם הענפים?

בא האב באבות

וילמד לנו התולדות

כי הענפים אלו הידענים

אך לו חכמת
ושמרת ועשית
אז שרשיך הרבית, חזקת
והיית לפארך
חבוש עליך

זה היה ערב פסח והיינו צריכים להיות בירושלים. אסף אמר לי "עכשיו הולכים אליה". אמרתי לו: "מה לפני פסח? עוד שניה בדיקת חמץ! למה ללכת דווקא עכשיו?" אסף התעקש: "בואי נזמין אותה ללובי של מלון. אם נשב איתה - היא תצליח להחליט"

והטוב, לנתינה אחד בשביל השני.

אסף: אני חושב שהאמנות של חנה זה בעיקר ללמד את המתאמנות שלה ואת המאמנות שעוברות הכשרה - איך לעבור משתי פגישות ראשונות למצב של צלילה לתוך הקשר. אם מישהו יודע לעבור ממעגל חיצוני למעגל פנימי - הוא יתחתן. הוא יפגוש שתיים, שלוש, שמונה וזהו. בסוף זה יקרה. בסוף הוא בן אדם טוב. אולי שתיים לא מתאימות לו, אבל החמישית בטוח תתאים לו.

חנה: זה יקרה גם בגלל ה'להיכנס פנימה', אבל זה גם בגלל שאנחנו מקשיבים טוב 'מה החיפוש?' - מקשיבים טוב מה היא מחפשת ומדריכים איך כן לחפש, ולשמור על אקטיביות. לא לחכות להצעה.

אסף: בכל שלב יש יוזמה.

בכל שלב בעצם אני יכול לבחור בחיים של אושר ואהבה.

כבר לא סופרים

תגידו, כמה זוגות חיתנתם עד היום או שאתם לא סופרים? חנה: לא סופרים.

אסף: אנחנו היינו שדכנים הרבה שנים, היה לנו גם ארגון שידוכים. אבל לפני 13 שנים, אחרי המון המון עבודה הבנו שזה לא יעזור. שידוכים זו מצווה עצומה ונפלאה, אבל רווק ממוצע היום מגיל 30 עלול להגיע למצב כמו חור בדלי. תשפוך שם כמה שתמצא - זה לא יעזור. אם לא תסתום את החור זה לא ייגמר. מה זה לסתום את החור? "ללמד בני יהודה קשר". בוא נלמד קשר, זה לא כזה מסובך. יש פה משהו מאוד פשוט. אם לומדים קשר - מתחתנים.

המצווה הראשונה בספר בראשית היא 'פרו ורבו'. שולחן ערוך אבן העזר פותח בחובת האדם להתחתן. האם יש מצווה שה' ציווה עלינו והיא לא בידינו? זה לא יכול להיות. שולחן ערוך אבן העזר מאוד אקטיבי: אדם צריך למכור כל מה שיש לו, כולל ספר תורה, כולל לרדת מהארץ - ותחתן.

כל אחד צריך לדעת שיש לו דרך והיא בידיו. יש ודאות לכל אחד להתחתן. יש אפשרות לפעול צעד אחרי צעד. לא לחשוש מלקבל הדרכה, כי הדרכה פשוט פורצת את הדרך. כל אחד יכול להתחתן. זה אמיתי, זה ריאלי, זה תורני, זה חסידי, זה אמוני. הקדוש ברוך הוא נתן לנו דרך להתחתן ולקבל אושר גדול. אין סיבה שיהודי אחד יפסיד את זה בעולם. ■

50,000
רווקים
מחכים לך!

כואב לך לראות את הרווקים תקועים ולא מצליחים להתחתן?
רוצה להגשים חלום בהקמת בתים נאמנים בישראל?
מתאים לך להתחדש במקצוע מלא סיפוק ושליחות?

במיוחד בשבילך!

קורס הכשרת
מאמנים/ות לחתונה

שיקנה לך את השיטה המובילה
להיות מאמן/ת מקצועי/ת

בהנחיית הרב שלמה שיבר
יועץ זוגי ומאמן אישי לחתונה מוסמך
מומחה בליווי רווקים לנישואין מאושרים

מתחילים מיד אחרי החגים
20 מפגשים | בירושלים
תעודת גמר

מספר המקומות מוגבל!

לקבלת פרטים ולהרשמה מוקדמת

054-8064646

רעים
אהובים
אתם מבינים? אלוהים, ואנחנו

מה יותר מרגש מ-12 מיליון דולר!?

**המפגש בגינה השכונתית שהביא להשבת משפחה שלמה הביתה | תכנית הגיור
שהתבטלה מסיבות משמחות | והחיים של אלברטו שהשתנו בעקבות החלטה
אחת יקרת ערך | שליח חב"ד בסן מור הצרפתית, הרב ה'רשי דרוקמן, אירח אותנו
לקפה ולסיפורי נשמות. לא נגענו**

יצחק הורביץ

"העבודה אינה קלה", הוא מתוודה בפנינו בארשת פנים רצינית. "אנשים עלולים לחשוב שחיי השליחות זו משימה קלילה ונעימה, אבל קח לך אדם כמוני - אברך מן המניין שיש לו אופי והרגלי חיים משלו, ופתאום הוא חייב להתרגל לכך שבן לילה חיי משועבדים לציבור, כולל סט פעולות שהוא חייב לאמץ: ללמוד לנהל קהילה, לגייס תרומות, להורות הלכה, לגשר בין אנשים, לערוך פעילות לילדים קטנים בשפתם שלהם וכעבור שעה לדבר בשפה אחרת בביקור במושב זקנים ועוד... - האם זה קל לכולם? ודאי שלא. אפילו עניין פשוט לכאורה, כמו לפנות ליהודים זרים ולהציע להם להניח תפילין - אישית זה לא היה קל לי, זה בניגוד לאופי שלי שהוא יותר מופנם, אבל אני יודע שהדבר חשוב ואני עושה את זה, ובחסדי ה' אנשים נענים".

את הווידוי הגלוי הזה אנחנו שומעים מהרב צבי-הירש דרוקמן (ה'רשי בפי מכריו). הוא נולד וגדל בקרית מוצקין. אביו הוא הרב דוד מאיר דרוקמן, רב העיר ורב קהילת חב"ד בקריות, ובן דודו של הרב חיים דרוקמן זצ"ל. "לאחר נישואי עם אשתי, בת למשפחת חסידי חב"ד בצרפת, התלבטנו להיכן נצא לשליחות", משחזר הרב דרוקמן, "כשמטבע הדברים ביררנו על מקומות פוטנציאליים ברחבי צרפת, וכך התגלגלה אלינו ההצעה להגיע אל העיר סן מור בה מתגוררים כאלפיים יהודים. הגענו למקום ופגשנו יהודים הזקוקים לסעד גשמי ורוחני וגשמי, והחלטנו לקבוע כאן את שליחותנו.

"הגענו הנה לפני קרוב לעשרים שנה, כאשר העיר הייתה עיר נידחת מבחינה רוחנית. ידענו שמדובר בחרישה בארץ לא זרועה. במקום לא היה כל בית כנסת פעיל, לא היו שירותי יהדות, אבל יהודים היו גם היו, וחוף מזה היו לנו בכיס 300 יורו... לא הטעינו את עצמנו, שיערנו שלא יהיה קל והאתגרים ידפקו לנו על הדלת, אבל היה לנו

ברור שזהו תפקידנו ולכך חונכנו.

"באותו זמן לא ידעתי כלל צרפתית, אבל זה לא מנע מאיתנו מלפנות לאנשים ולהכיר משפחה ועוד משפחה. בימי הבראשית העבודה שלנו הייתה פשוט לעבור מדלת לדלת, כאשר המשפחה היהודית הראשונה אותה הכרנו התגוררה בבניין מגורינו. קשרנו איתם שיחה, והם היו הראשונים שהעלינו בחייהם את האור.

"המקרה השני אירע כשאשתי יצאה לפארק הסמוך עם ילדינו, ושם שמעה פתאום אם הקוראת לילדיה בשמות 'אריאל' ו'גבריאל'. אלו שמות יהודיים כמובן, היא שוחחה עם האם והתברר שהיא אכן יהודייה, והזמנו אותה ואת משפחתה לסעודת שבת. כתוצאה מאותו מפגש, האישה החלה להתקרב עם משפחתה, וכיום אפשר לומר שכמעט כל בני המשפחה הם שומרי תורה ומצוות. אפשר להמליץ על המשפחה הזו את דברי חז"ל הדורשים בזכותם של אבותינו במצרים שלא שינו את שמם, וכך המשפחה הזו לא שמרה דבר מיהדותם - חוץ מהשמות שהעניקו לילדיהם, ובזכות זאת זכו לחסות מחדש

תחת כנפי השכינה".

רוב המשפחות היהודיות המתגוררות בעיר מקורן מהקהילה היהודית הוותיקה של צרפת, הבאה ממערב ומזרח אירופה וגם מארצות צפון אפריקה, אלא שלצערנו ההתבוללות אוכלת בהם בכל פה. בקרב רבות מהמשפחות הללו, האם יהודייה והאב גוי. כמו כן, ישנם כאלו שגם אינם מודעים כלל לעובדה שהם יהודים כשרים ויש צורך להביא את הדבר לידיעתם. כך, לאט לאט, מתלקט לו עוד יהודי, נאספת עוד נשמה, ובעבודה מתמדת ומאומצת נוצרת קהילה.

בר מצוה,

15 דקות לפני הצלצול

"היה לנו מקרה מעניין לפני זמן מה", מספר הרב דרוקמן. "יום אחד נכנסת לבית חב"ד אישה צרפתית מקומית, והחלה לספר שהיא התגרשה לאחרונה מבעלה, והגירושין הביאו אותה למשבר נפשי שהביא אותה להתעניין בשורשיה המשפחתיים. כפי שסיפרה, עברה במשפחתה מסורת שיש

“המשכנו ובדקנו את תאריך בר המצווה של הילד, וראינו שהוא חל בתחילת שנת הלימודים. הדבר הרתיע את האישה, שלא ראתה לנכון שבנה יפסיד חלילה שעה משעות הלימודים בבית הספר הנוכרי כשל חגיגת הבר מצווה... חשבתי לעצמי מה לעשות – המדובר היה על תחילת חודש חשוון - וראיתי שזמן הנחת תפילין בימים אלו הוא בשעה 7:15 בבוקר, כאשר הלימודים מתחילים ב-7:30. הצענו לה אפוא לערוך טקס קטן ליד בית הספר, כדי ש”חלילה” הוא לא יפסיד רגע מלימודיו בבית הספר... זאת, כמובן, כאשר האם טרם עיכלה את העובדה שהיא וילדיה יהודים כשרים לכל דבר.

להם שורשים יהודיים, והדבר
גרם לה להתקרב ליהדות
בכוחות עצמה באמצעות
למידה מקוונת, עד שהחליטה
שהיהדות היא מקומה והיא
רוצה להתגייר. היא המשיכה
וסיפרה שהיא פנתה בעניין
זה לקונסיסטור – הארגון
הקהילתי הכללי של יהודי
צרפת – ושם הכינו לה תוכנית
לימודים שיהיה עליה לעבור
לפני שתתגייר, ולכן היא
הגיעה אלינו כיוון שביקשה
להיעזר בבית חב"ד בתוכנית
הלימודים שלה.

"הקשבנו לדבריה
 וביקשנו ממנה להביא לנו
 את המסמכים המצביעים על
 הקשר המוקדם של משפחתה
 ליהדות. בדקתי אותם וראיתי
 ששם המשפחה של סבתה
 מצד אמה הוא יהודי –
 פרידמן, ולצדו היו במסמכים
 עוד שמות יהודיים. לאור זאת
 פניתי בעניינה לקונסיסטור,
 שם שמורים הרישומים של
 יהודי צרפת, והם הוציאו לי
 מהארכיון את הכתובה של
 סבתה מפני שמונים שנה...
 "חזרנו לאותה אישה
 ובישרנו לה: "את לא גויה,
 את יהודייה ואת לא צריכה
 להתגייר!" בתגובה, היא
 שאלה מיידית: "מה זה
 אומר? עכשיו אני לא צריכה
 ללמוד את השיעורים ואת
 כל ההלכות?... אמרנו
 לה שההיפך הוא הנכון:
 עד עכשיו המחשבה הייתה
 שהיא צריכה לעשות זאת
 כדי להתגייר – דבר שהוא לא
 הכרחי עבור גוי מן השורה,
 ואילו עכשיו עליה לעשות
 זאת בתור יהודייה, והדבר
 חשוב כמובן עוד יותר.

חשמל הקרו
עושים לכם מחיר

המחירים נמסו! חגיגת מבצעי קיץ בחשמל הקרן

מכונת כביסה בוש

חבילת דאבל מיוחדת
חבילה מיוחדת דוידסון פרמיום
מייבש כביסה 7 ק"ג עם צינור
מכונת כביסה 6 ק"ג, דגם 60
דרכו. 3. תוכנית הצרכנות

מזגן 2 כ"ס אינוורטר
שירות ואחריות אלקטרה

מזגן 1 כ"ס אינורטר
שירות ואחריות טורנדו

מקפיא סאוטר 7 מגירות
די פרוסט/עם קרח
אויסזוכר נשרת מרני

מקפיא/מקרר 8 תאים אמקור
דגם NO FROST 272 בלי קרח,
מחולף בלחיצה ביו מקפוא למקרר*

מכונת כביסה סמשונג

מכונת כביסה AEG
ק"ג 1400 סל"ד עם מגוון תוכניות מיוחדות, תוך Gentle Care
מזירה על הבגדים, פונקציית Time Save לקיצור זמן הכביסה

מגדל קיטור טפאל
דגם מתקדם, 5.3 באר, 2200W,
מיכל 1.2 ל' תחתית CERAMIC
EXPRESS GLIDE להחלקה טוחה
ומדורה עם גבי הבר, יבואן רשמי יופאן

תנור בילד-אין-שחור
צג דיגיטלי, 9 תוכניות בישול ואפיה,
גריל וטורבו

תנור דו תאי קראון תאי
להבות טורבו נירוסטה דגם 2020,
שיחת ואחריות מופאן

מקרה סמסונג גירוסטה

מוקד הזמנות ארצי: *2757
WWW.KERENBY.CO.IL

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2024

**מבית
קרו בני ישיבות**

מודיעין עילית
רבי טרפון 25

נתיבות
יוסף סמל'ס
(קרן גוריון)

חיפה
ברכת משה

אשד
הורקנ

בני
נח
(מת)

ב | **לים**
החל | 53 אל
המקום

מל
גאוק

ס
ר

סליחות? זו טעות...

והנה סיפור מיוחד מקורות קהילת בית חב"ד בסן מור בחודש אלול אשתקד, אם כי נדמה שזהו סיפור שמשמעותו חורגת הרבה מגבולות פריז וסביבותיה.

בחסידות חב"ד מזה דורות – כמו בקהילות אחרות של יראי ה' – נודעה לשבת הסמוכה לאמירת הסליחות הראשונות חשיבות מיוחדת, כאשר בעשרות השנים האחרונות חסידים רבים עשו להם מנהג לעשות את השבת לצד ציונו של הרבי ז"ע בניו-יורק, להשתתף באמירת הסליחות ולאחריה לחזור הביתה לקראת השנה החדשה. במשך השנים, המונים מכל רחבי תבל החלו לנהור לשבת מיוחדת זו, כאשר הנהלת המקום דואגת להקמת מתחמי אירוח ותפילה מיוחדים. גם הרב דרוקמן נוהג מפעם לפעם לערוך נסיעה מצרפת לניו-יורק, יחד עם קבוצה מחברי קהילתו, כדי לשהות בשבת זו לצד הציון, וכך עשה גם אשתקד כאשר נערך לנסיעה דומה והציע לחברי קהילה להצטרף אליו.

"ההיענות הייתה יפה", מספר הרב, "ובתוך כך אחד מחברי קהילה נישא אלי ושאל אם הוא יכול לצרף אליו לנסיעה יהודי אחד מידידיו תושבי העיר. הסכמתי בשמחה, למרות שלא הכרתי את האיש שלצורך העניין נכנה אותו אלברט. הוא התגורר די רחוק מבית חב"ד, ולמיטב ידיעתי מעולם לא הראה את פניו אצלו, ועל כל פנים אני אישית לא הכרתי אותו קודם לכן.

"כשפגשתי את אלברט ערב הנסיעה, גיליתי להפתעתי אגוז קשה לפיצוח. כל שליח מכיר את הטיפוסים הללו שכלפי חוץ היהדות אינה מעניינת אותם כהוא זה, וכל המאמצים להגיע אל ליבם עולים בתוהו. ובכן, כזה היה אלברט. תשאלו: איך בדיוק הוא בחר להצטרף אל המסע לאמירת סליחות על הציון של הרבי? ובכן, זה מה שגם אני שאלתי את עצמי. התברר שחברו כלל לא סיפר לו על מהות הנסיעה ומטרתה, אלא רק בשר לו על טיול נחמד לניו-יורק המסובסד בחלקו עבור אנשי קהילה... וכך הוא הסכים לבוא. רק כשהגענו לניו-יורק הוא נתקף בהלם כשהגילה שאנחנו נוסעים לבית הארחה הסמוך לבית עלמין יהודי... הוא לא ידע את נפשו, כאשר כלל לא הבין להיכן הגיע ולשם מה."

ריקודים ספונטניים

"הקבוצה התמקמה באחת מדירות האירוח שסביב לציון", מספר הרב דרוקמן, "כאשר במתחם כולו שהו כמדי שנה מאות אנשים, ביניהם גם רבה הראשי של רוסיה, השליח הרב פֶּרֶל לֶאָזָר, המגיע בכל שנה לשבת מיוחדת זו בראש גלריה נכבדה של יהודים בעלי הון מתומכי המוסדות ברוסיה. בליל שבת ישבו יחד בסעודה ובהתוועדות מרוממת, ואילו אלברט הסב איתנו בפנים חמוצות למדי כשחברו מנסה להשקיע את רוחו הזועפת...

"הבוקר הגיע ותפילת שחרית נערכה בהמון עם, ולמרבה העניין גם אלברט הופיע והצטרף אליה. התפילה התנהלה כסדרה, כאשר לקראת קריאת התורה נמכרו העליות עבור תרומות למוסדות חב"ד ברחבי רוסיה הגדולה. בראש המתחרים על העליות היו כמה מהנגידים

שהתלוו לרב לאזאר, והסכומים שהתחייבו היו עצומים ומעוררי תדהמה. למשל, בעליית 'שישי' זכה יהודי שהחליט לתרום לא פחות מ-12 מיליון דולר... סכום עתק שבהחלט הימם וריגש את הנוכחים, ובתוכם אלברט. העליות חולקו לקונים, וכאשר עלה לתורה אותו איש עסקים שתורם תריסר מיליון דולר, הכריזו "מי שברך..." בחגיגות רבה, כאשר הקהל שמח ומגיב בתשואות שהדהדו בכל האולם.

"במקביל", מספר הרב, "ערכנו גם אנחנו לחברי קהילתנו מעין מכרו פומבי אבל בסגנון אחר. אין לנו נגידים התורמים סכומי כסף גדולים ולא ציפינו לכך, אבל כן ביקשנו שכל מי שיעלה לתורה יכריז על קבלה טובה שהוא מוכן לקבל על עצמו בתחום הרוחני. אינני יודע מה עבר על אלברט, אבל כנראה השהות בזמן קדוש ובמקום קדוש הניעה נימים חבויים בלבו, והוא נעמד אפוא עם הכיפה הסמלית שלראשו והכריז שאמנם עד עכשיו לא הניח תפילין בחייו, אבל כיוון שהוא מבין את חשיבות העניין הוא מקבל על עצמו שמכאן והלאה יניח תפילין מדי יום!...

"שמעתי את ההכרזה המפתיעה והתרגשתי מאוד. ידעתי כמה זה לא פשוט עבור יהודי כזה להבטיח הבטחה כזו... אלברט זכה אפוא באחת העליות, וגם הוא קיבל "מי שברך" ארוך וחגיגי. הקהל המתין לשמוע מה הוא נותן תמורת ה"מי שברך", וכאשר הגבאי הכריז "בעבור שיניח תפילין כל יום" פרצה כזו צהלה ושמחה ספונטנית – עד שהיה נדמה שהמתחם כולו כמעט מתמוטט על יושביו... כמה חסידים נלהבים נטלו בהתלהבות את אלברט המופתע על כתפיהם, שרו ורקדו איתו שעה ארוכה וגם ערכו איתו שבע הקפות על שזכה למצווה השקולה כנגד כל המצוות. נדמה לי שלא היה חסיד אחד ששהה במקום שלא ראה לעצמו זכות להידחק בין האנשים

וללחוץ לברכת "מזל טוב" את ידו של אלברט הנדהם, כאשר גם אחרי התפילה השתרך תור לברך אותו כאילו היה לפחות הרב הראשי לצרפת..."

בין עיקר לטפל

"ביום ראשון בבוקר רכשתי עבור אלברט זוג תפילין", ממשיך הרב דרוקמן את סיפורו בשטף, "כדי שיוכל מיידי ליישם את ההחלטה הטובה שקיבל על עצמו. לאחר זמן קצר שבנו כולנו לצרפת, ואני שקעתי בשגרת הפעילות בבית חב"ד ובפרט בחודש תשרי הגדוש בעשייה רבה, כך שהאירוע המיוחד נשכח ממני בשטף היום-יום. את אלברט לא ראיתי כמה חודשים, אבל יום אחד לפני מספר שבועות נכנס אורח לבית חב"ד. היה זה אלברט.

"מה שלומך אלברט? – קידמתי את פניו בשמחה – ומה שלום התפילין שקיבלת בניו-יורק? ... אלברט הביט היישר לעיניי ואמר לי: 'רבי, לא קל לי לעמוד בהבטחה שלי להניח תפילין בכל בוקר. לא חונכתי לכך ושנים רבות לא היה לי כל קשר אליהן. לפעמים אני ממש עמוס ואין לי רגע פנוי לשום דבר, אבל מהיום שקיבלתי עלי את המצוה הזו לא החסרתי ולו יום אחד של הנחת תפילין, והאמת שגם יותר מזה – התחלתי לקיים עוד מצוות וללמוד על היהדות ככל שמתאפשר לי!'"

"שמחתי מאוד לשמוע את הדברים והצעתי לאלברט עזרה בכל צעד, והוא המשיך ואמר לי: 'רבי, זו לא הייתה החלטה קלה. אני בעצמי אינני יודע מה הביא אותי להתחייב פתאום על כך. אבל אתה יודע מדוע יש לי כוחות לקיים אותה בכל מחיר?' הוא לא ציפה למענה והמשיך: 'האם הרב זוכר שכשהיינו בציון של הרבי היה שם איש עסקים ממוסד שתרם שנים עשר מיליון דולר לצדקה?'"

"אני זוכר, ומה בכך?", שאלתי.

"ואני אחר כך הבטחתי שאניח תפילין", המשיך אלברט.

"אכן, ואז מה?", עדיין לא הבנתי.

"ובכן, כבוד הרב", הסביר אלברט, "אחרי שהוא הבטיח את תרומתו הגדולה, כולם שמחו קצת, התרגשו ואיחלו לו 'מזל טוב' ובוזה תם ונשלם העניין. לעומת זאת, אחרי שאני הבטחתי וקיבלתי על עצמי שאניח תפילין כל יום, הקהל פרץ בכזו שמחה אדירה שהכתיח אותי בהלם. ערכו לכבודי ריקודים נלהבים וכל המקום רעד משמחה, כאשר גם לאורך כל השבת המשיכו לאחל לי 'מזל טוב'. הבנתי אפוא היטב-היטב מה חשוב בחיים. לתודעתי חדרה ההכרה שהנחת תפילין בכל יום חשובה יותר מתרומה של שנים עשר מיליון דולר! ... הבנתי שיותר חשוב מכסף – זו הדאגה לנשמה שלי. לכן, רבי, המצוה הזו נעשית יותר ויותר קלה עבורי, כי הבנתי מה עיקר ומה טפל בחיים."

"כך אמר לי אלברט, שמאז שינה לחלוטין את חייו לטובה", מסיים הרב דרוקמן בהתרגשות, "ואם תשאלו אותי – בעיניי הסיפור הזה הוא נס אמיתי." ■

עם כל זה, אחכה לו

היהודי היה במבוכה, איך יוכל לקחת את חוברת הקינות מבית הכנסת בלי להסתבך עם האמונה במשיח? ... < לתת דמי קדימה לפריץ ל־10 שנים?! זה סתם לזרוק כסף לפח! > 99 פתקים יצאו מאכזבים אבל אני לא מאוכזב, אדרבה > התועדות לשבת נחמו

במילים אחרות:

ביאת המשיח - כפי שמוסבר בתורת החסידות בכלל, ובפרט בספר התניא (פרק לו) - היא תכלית בריאת העולם ותכלית פעולתה של התורה בעולם. ואם כן, מצב העולם בזמן הגאולה הוא המצב הטבעי והאמיתי שבו העולם צריך להיות. כך גם מצב בני ישראל בגאולה, כבנים הסמוכים על שולחן אביהם, הוא האמת של המציאות שלהם. ולכן, היחס של יהודי לכך צריך להיות לא כאל דבר המופשט ורחוק ממציאות, אלא כדבר ממשי וקרוב שהרי זו המציאות האמיתית של הדברים.

מסופר על חסיד של אדמו"ר ה'צמח צדק' שלצורך פרנסתו היה חוכר מן הפריץ פונדק, וכל שנה או שנתיים היה משלם לפריץ את דמי החכירה.

עם השנים, החסיד הזדקן מעט ובנו השתלב בענייני הפרנסה ועזר לאביו בענייני ניהול הפונדק. בשלב מסוים, לאב כבר לא היה כוח ללכת אל הפריץ לצורך תשלום דמי החכירה וחיידוש החוזה, והוא שלח את בנו שיעשה זאת במקומו.

כאשר הבן חזר, סיפר לאביו בהתלהבות שסגר עסקה מוצלחת מאוד עם הפריץ, דבר שעד עכשיו לא היה כדוגמתו. מה אירע?

כך הרבה שנים בגלות, אנשים התרגלו להסתכל על עניין ביאת המשיח כחלום טוב שאמנם יכול להיות שהוא יתקיים, אבל אין תחושה טבעית שזה הדבר שאכן אמור להתרחש כעת. רוב האנשים לא מופתעים מכך שעובר עוד משך זמן ומשיח אינו מגיע, ולדאבונו הגלות היא הדבר הפשוט והטבעי בקרב רוב האנשים.

אבל אצל צדיקי אמת, וכך ראינו בעינינו אצל הרבי זי"ע, הדברים נראים אחרת לגמרי: לדידם, המקום הטבעי והפשוט של בני ישראל הוא הגאולה. המצב הנורמלי של יהודים הוא בהיותם בנים הסמוכים על שולחן אביהם. מצד האמת של יהודי - הוא צריך להיות בקרבה הגדולה ביותר לאלוקות, לקיים את המצוות בתכלית השלימות, ללמוד תורה באופן השלם ביותר, וכפי שיהיה בגאולה העתידה. אדרבה, הגלות היא תופעה מוזרה ובלתי צפויה. העובדה שבני ישראל אינם נמצאים במקום האמיתי שהם צריכים להיות, זהו דבר שאינו הגיוני ואינו מתקבל על הדעת.

מהיכן נובעת תחושה כזו? על ידי שחיים את המציאות של בני ישראל ושל העולם כולו כפי שהיא באמת, ומצד זה הגלות מופרכת. ועכשיו, את הנקודה הזו אנחנו נדרשים להשריש גם בנו. ההשקפה שלנו צריכה להיות כזו שהגאולה היא הדבר הטבעי, וכל רגע שהיא אינה באה - זהו דבר לא הגיוני ולא טבעי.

האמונה בביאת המשיח ובגאולה העתידה היא דבר שהיה קיים תמיד אצל יהודים בכל הדורות. אבל הדרישה בדורנו זה היא שהאמונה בכך תהפוך להיות דבר מציאותי, משהו שקרוב אלינו. אמנם לא נאמר לנו תאריך מסוים שבו יבוא משיח, אבל צריכה להיות נטויה בנו התחושה שזה עלול לקרות ממש ברגע זה.

סגנון העיסוק בענייני ביאת המשיח ועת הגאולה צריך להיות לא שמדברים כביכול על משהו רחוק, מעולם אחר, ובלשון חז"ל "הלכתא למשיחא", אלא שהיחס לעניין זה יהיה כדבר ממשי ומוחשי העומד להתרחש בזמננו, בפועל ממש.

לדוגמה: יהודי שהולך מביתו לבית הכנסת, 'מונח' בראשו בפשטות שתוך כמה דקות הוא יגיע. בוודאי שאין ודאות במאה אחוזים שהוא יגיע, שהרי ייתכן שבדרכו יעכב אותו דבר כזה או אחר, אך מכל מקום ה'הנחה' הפשוטה אצל האדם היא שכאשר הוא יוצא לדרך - הוא יגיע ליעד. זה סדר הדברים הטבעי, וכך קורה בדרך כלל. ואם יקרה שהוא לא יגיע, זה ייחשב מבחינתו חריגה מהתכנית, שינוי מהסדר הפשוט והטבעי.

לעומת זאת, ביחס לעניין ביאת הגאולה - לצערנו - רוב בני אדם לא מסתכלים על כך כדבר פשוט שאמור להתרחש עכשיו. אחרי כל

לכן. היו כאלה שהדבר השפיע עליהם לשנות את הנהגתם כבר חודשים קודם לכן, היו כאלה שהדבר עורר אותם חודש קודם לכן, היו שהתעוררו שבוע קודם הכניסה ל'יחידות', ויש כאלה שלכל הפחות באותו היום שנכנסו ל'יחידות' התנהגו באופן אחר, שונה לגמרי מצורת הנהגתם הרגילה; אצל אחד זה היה זה באופן עמוק ופנימי יותר ואצל אחר זה היה באופן שטחי וחיצוני יותר, אבל לכולם הייתה הרגשה שצריך להתנהג אחרת, פשוטו כמשמעו – הנהגה שונה בפועל ממש! האדם התגבר יותר על יצרו, מנע את עצמו מדברים שאינם מתאימים עבורו, וכל זאת מתוך ידיעה והרגשה שהוא עומד להיכנס אל הרבי! הוא הרגיש בושה להיכנס במצבו הרגיל.

הסותר לאמונה בביאת המשיח...

כמוכן, אמונה אמיתית אינה נמדרת בכך שהאדם עושה מעשה בהתאם אליה, או מדבר דיבור שצריך לדבר וכך להוכיח שהוא מאמין; אמונה היא הכרה נפשית אמיתית ופנימית של האדם בדבר בו הוא מאמין.

בהקשר זה יש להוסיף, שאמונה מוחשית כזו מעוררת באדם גם ציפייה אמיתית לביאת המשיח, והדבר הזה משפיע על ההתנהגות שלו.

להמחשת הדברים:

בזמנים בהם הרבי היה מקבל אנשים ל'יחידות', כל חסיד שהיה אמור להיכנס בזמן הקרוב ל'יחידות' היה מתנהג אחרת לגמרי במשך התקופה שקדמה

ובכן, הוא הצליח להתמקח עם הפריץ וחתם חוזה על דמי חכירה מופחתים באופן משמעותי, עבור תשלום מראש לעשר שנים.

כאשר האב שמע על כך, נרתע ואמר: "טיפש, מה עשית? גרמת לנו הפסד כספי!". הבן לא הבין מה אביו רוצה ממנו, אך מיד המשיך האב והסביר: "הוצאת כסף עבור עשר שנים? הרי עוד מעט משיח יגיע ולא נצטרך את הפונדק. מדוע אם כן לזרוק את הכסף ולתת אותו לפריץ?..."

החסיד הזה לא הוכיח את בנו בגלל שעשה מעשה הסותר לאמונה שיהודי צריך להאמין בה; הוא הרגיש בטבעיות שהוא אכן הפסיד כסף! לא מדובר בעשיית מעשה לצורך הוכחת ה"אמונה", אלא באמונה טבעית וטהורה שהייתה קיימת בליבו של אותו חסיד זקן. היה 'מונח' אצלו בפשטות שתוך משך זמן שכזה, בוודאי משיח יגיע ויביא את העולם לתכלית בריאתו ושלימותו.

זו התחושה שצריכה לקנן בנו – שנבין, נכיר ונרגיש שהמציאות האמיתית של יהודים היא לא הגלות אלא הגאולה.

כידוע, יש מנהג שבתשעה באב לאחר סיום אמירת ה'קנינות', משאירים את ה'קנינות' בבית הכנסת מתוך אמונה שיותר לא יהיה צורך בהן.

מספרים, שהיה פעם אדם שלאחר שגמר את אמירת ה'קנינות' בתשעה באב, לא רצה להשאיר אותן בבית הכנסת כי לא רצה להפסיד את הכסף שהשקיע בקניית חוברת הקנינות, והוא רצה לשמור אותה לשנה הבאה... אך כיוון שכולם נהגו אחרת בבית הכנסת בו התפלל, הוא חשב ומצא פתרון מה לעשות כדי לא לחרוג מהנהוג המקובל: הוא כרך את ה'קנינות' יחד עם מגילת איכה. כעת יש לו תירוץ מדוע הוא אינו משאיר את ה'קנינות' בבית הכנסת: הרי יש בזה גם את מגילת איכה שהיא אחד מכתבי הקודש שלא יתבטלו. כך הוא גם שמר על כספו, וגם לא עשה מעשה

מדרשת עז לישראל בירושלים

ללמוד תנ"ך

בשביל הנשמה | בשביל התואר

תכנית ההוראה של מדרשת עז לישראל

בית מדרש שהוא בית

לימוד תנ"ך עמוק ומחיה באווירה חמה במדרשה

תכנית ייחודית בהוראת תנ"ך הכוללת היכרות עם כל ספרי התנ"ך

לימודי התנ"ך מתקיימים בימי רביעי במדרשה בירושלים

יום לימודים נוסף (לפי בחירת החוג) במכללת הרצוג בגוש עציון (בשילוב למידה מרחוק)

רשימת החוגים הניתנים לשילוב עם לימודי המדרשה: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית | ספרות מדעי הטבע | מתמטיקה | אורחות | תושב"ע | מדעי המחשב | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | מחשבת ישראל

אפשרות להרחבת הסמכה ללא תשלום

תמר: 0559734483
רעות לרר ראש המדרשה: 0508751947
ozleisrael.co.il

לפרטים
וקביעת
ראיונות

פתקים מסוג זה, הרי שכעת הדבר שקול ואין יותר סבירות שייצא פתק עם האות א' מאשר פתק עם האות ב'.

ולכאורה, אדם יכול לטעון ולומר: כיוון שתשעים ותשע פעמים יצא פתק עם האות א', מסתבר שעל פי ניסיון רב מהעבר יהיה גם עכשיו כך... אבל זה כמובן לא נכון. ההיגיון אומר שעכשיו, בשונה מכל הפעמים הקודמות, הסיכויים של שני הפתקים שווים.

יתירה מזו: במקרה שבקלפי הוכנסו מאה ועשרה פתקים. על מאה מתוכם כתובה האות א', ועל העשרה הנוספים האות ב'. במהלך תשעים ותשע פעמים יצאה האות א', ואילו כעת נותרו בתוך הקלפי עשרה פתקים עם האות ב', ופתק אחד בודד עם האות א'. במצב זה, לא רק שהסיכויים הם שווים, אלא שההסתברות הסטטיסטית תאמר שרוב הסיכויים הם שהפתק שייצא יהיה עם האות ב'.

ואם יבוא משהו ויטען: עד עכשיו בכל הוצאות הפתקים יצאה האות א', ואם כן סביר מאוד שכך יהיה גם עכשיו – הרי זו טעות מוחלטת. לא רק שלא ניתן להסיק מהעבר בנוגע למה שיהיה בעתיד כיוון שההסתברות כעת היא שווה, אלא להפך: ההסתברות כעת היא שייצא פתק עם האות ב' דווקא.

כך גם בנמשל: העובדה שעד עכשיו אנחנו נמצאים בגלות, אינה מלמדת כלל על המצב שצריך להיות עכשיו או ברגע הקרוב. האמת היא שמצד מצבו של העולם הגאולה כבר אמורה הייתה להגיע, והפלא הוא בזה שעד עכשיו היא לא באה.

אנחנו רואים דברים בראיית עיני בשר, ואיננו רואים מאומה מעבר למציאות הגשמית של העולם הזה. לכן יכול להיות מורגש אצלנו שככל שעובר הזמן והגאולה עדיין לא הגיעה, זאת אומרת שהיא רחוקה מאיתנו ח"ו... אולם הצדיקים יודעים מה נעשה מעבר למציאות הפיזית, והם רואים את הנעשה בפנימיותו של העולם. כך גם הרבי שהסתכל על המצב הפנימי והרוחני של העולם, היה חוזר ואומר בשנותיו האחרונות שכבר נעשו כל העניינים שנצרכים כדי להביא את משיח, והעובדה שבפועל הוא עדיין לא בא – מהווה פלא הכי גדול שאינו מובן כלל וכלל.

אם כן, העובדה שעד עכשיו משיח לא הגיע אינה מוכיחה כלל שהעניין לא שייך לזמן הזה, אלא אדרבה, הדבר צריך להגביר את הציפייה והאמונה.

הציפייה למשיח גורמת לא רק לכך שהאדם יתאים את הנהגתו למעמד ומצב המתאים לביאת המשיח, אלא היא גם גורמת לעשייה למען ביאתו. אדם שמצפה ומחכה לדבר מסוים, עושה את כל המאמצים שהדבר יבוא כמה שיותר מהר. הוא לא חוסך במאמצים לשם זירוז הדבר ולו בזמן מועט בלבד.

תארו לעצמכם: אדם שמחכה למשיח באמת ומצפה ומשתוקק לביאתו, אם יספרו לו שמשח עומד להגיע בשנה הקרובה, בוודאות גמורה – הוא יפרוץ מיד בריקוד של שמחה באומרו: משיח עומד להגיע בקרוב! אבל לדידו של הרבי, יחס כזה אל העניין הוא מופרך: איך אפשר להסכים לעוד יום או יומיים של גלות? ... הרי המקום של בני ישראל הוא "על שולחן אביהם", ואם כן איך אפשר לקבל את העובדה שעוד יום אחד יהיו ישראל מחוץ לשולחן אביהם, רחוקים מהקב"ה?

דבר זה מבטא ציפייה עמוקה לביאת המשיח והכרה עמוקה באמיתותם של הדברים, כאמור לעיל. כאשר אדם מצפה מאוד שדבר מסוים יתרחש, קשה לו מאוד להסכים לדחייה קלה ביותר, וממילא הוא עושה ככל יכולתו למען זירוז הדבר.

בהקשר זה הזכיר הרבי פעמים רבות את דברי הרמב"ם בהלכות תשובה שעל האדם לראות את העולם כולו שקול, ועל ידי מצוה אחת ניתן להכריע את הכף. האדם צריך להיות חדור בהכרה שאכן הגאולה תלויה בעוד פעולה אחת: מעשה אחד, דיבור אחד או מחשבה אחת שלו – יכולים להביא תשועה והצלה.

העניין הזה יכול לסייע לנו בעניין הציפייה למשיח:

יהודי שמרגיש שמשח עומד לבוא היום, עוד יומיים, בחדוש הקרוב, למרות שאין לו ידיעה ודאית ומוחלטת על תאריך מסוים שבו זה עומד להתרחש, מכל מקום, כיוון ש'מונח' אצלו באמת שזה דבר שעומד להתקיים בקרוב ממש – ודאי שהנהגתו תהיה שונה לגמרי. הוא ימנע את עצמו מדברים רבים שבדרך כלל היה עושה, ויעשה דברים המתאימים לביאת המשיח, וזאת כתוצאה טבעית מבושה לקבל את פני משיח במצב כזה.

כאשר מגיע לביתו של אדם אורח יקר וחשוב מאוד, הוא מפנה מביתו את הפסולת וגם מסדר ומקשט את הבית בצורה מכובדת. וכך גם ברוחניות: ישנו ניקוי הפסולת – עניין ה'סוד מרע', וישנו סידור וקישוט הבית בקישוטים – עניין ה'עשה טוב'. והנהגה של האדם בפועל בעניינים אלה היא המדד והיא הביטוי שהאמונה בביאת המשיח היא מוחשית וממשית אצלו, והוא מצפה ומחכה לכך שזה אכן יקרה בפועל ממש.

כאשר אדם חדור בכך שמשח צריך להגיע בכל רגע, ובכל זאת הימים חולפים ומשיח עדיין לא הגיע, הדבר עלול להחליש את תוקף האמונה והציפייה. וכנראה במוחש, קשה להיות חדור במשהו שצריך להתרחש בקרוב, וחולף זמן רב והדבר עדיין לא מתרחש.

אבל לאמיתו של דבר, אם מסתכלים על הדברים בראייה נכונה, כפי שהם לאמיתתם, הרי אדרבה: ככל שעובר הזמן – ההכרח לביאת הגאולה רק מתחזק יותר.

אפשר להבין את זה טוב יותר באמצעות משל:

אדם מכניס לקלפי מאה פתקים עליהם כתובה האות א' ופתק אחד בודד עליו כתובה האות ב'. אחר כך הוא מערבב את הפתקים ומוציא פתק אחד באופן אקראי, ומגלה שכתובה עליו האות א'. אחר כך הוא מערבב שוב, מוציא פתק נוסף, ושוב רואה שהוציא פתק עם האות א'. כך הוא עשה תשעים ותשע פעמים, כאשר בכל פעם יוצא פתק שעליו כתובה האות א'.

כעת נותרו בקלפי שני פתקים בלבד: האחד עם האות א', והשני עם האות ב'. והנה, בעוד שעד עכשיו ההסתברות הסטטיסטית הייתה שהפתק שייצא יהיה עם האות א', כיוון שבקלפי היו מצויים יותר

ההרשמה
בעיצומה!

דמיונובע

להקשיב לאין סוף שבתוכי

הכשרה בשיטת דמיון נובע

הקורס המקיף
ללימודי תעודה יוצא לדרך!

שיטה ישראלית מהפכנית להרחבת
חופש הבחירה, מציאת מצפן אישי,
שחרור ממחסומים נפשיים וחשיפת
כוחות חיים חדשים.

לפרטים ולהרשמה חייגו למסמן: 02-5099660
או כנסו לאתר שלנו dimyonovea.com

גם בוואטסאפ
0585099663 איתמר

לתושבי המרכז, דרום וירושלים > כפר הנוער בן שמן
לתושבי הצפון > קמפוס גבעת חביבה

יש בינינו בית

כשהקשר הזוגי הופך לשדה הקרב של פצעי הילדות – רק אמת עדינה יכולה לבנות בו מקום בטוח

"לא יוצאים אלא נכנסים", עניתי לה בחיוך.

"נכנסים?" שאלה בפליאה.

"אנחנו נלמד לא לברוח מהכאב, ולהפסיק להטיל אותו אחד על השני". "אז יעל לא באמת כועסת שאני לא יוזם, אלא פשוט רוצה לדעת שבחרתי בה, בלי שהיא תבקש את זה", אמר רועי.

"ורועי לא באמת מתרחק ממני ולא רוצה אותי, אלא פשוט מפחד להיות שוב אותו אחד שלא הצליח", אמרה יעל.

"כשאתם מצליחים לראות את הילד הפנימי הפגוע שלכם, אתם מפסיקים להיות אישה או בעל פגועים, ויכולים להיות בני זוג שמבינים את עצמם. כשתצליחו להבין את עצמכם תוכלו להיכנס לתודעה של בנייה ולא של היאחזות הישרדותית אחד בשני".

"אבל איך נצליח לבנות משהו חדש?" שאלה יעל.

"על ידי בחירה! כשאני מפסיקה לחכות שכן הזוג יוכיח לי את ערכי, אז אני יכולה לבטא כאב בלי להשליך אותו.

כשאני לא צריכה שירפאו אותי – אני יכולה להיות פנויה לאהוב באמת".

"אם הייתם יכולים לרגע אחד לשבת מול הילד הפצוע הזה שבכם, מה הייתם רוצים שכן הזוג שלכם ידע עליו?" פניתי לשניהם.

"שאני רק רציתי להרגיש שווה, בלי להילחם על זה", רועי ענה בלי היסוס. "ושאני רק רציתי שיראו אותי, גם כשאני שקטה", יעל לחשה.

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

"ואז איך אתה מתנהג?" שאלתי. "אני נסגר, מרגיש שכל מה שאעשה תמיד יכעסו עליי", ענה.

"אתם מצליחים לשים לב למה שקורה כאן? כל אחד מכם נכנס לקשר הזה עם פצע, ובלי ששמתם לב הפצע הזה קיבל כתובת לריפוי אצל בן או בת הזוג, אבל גם לאיום הכי גדול. יעל, אולי בלי לומר את זה במילים, היה לך חלום: שהקשר הזה ירפא את המקום שבו לא ראו אותך, שיאהבו אותך בלי תנאים.

דווקא כשמשהו לא עובד, זה לא סתם תסכול קטן, יש פה חרדה. כי אם הוא לא רואה, אולי לעולם לא יראו אותך".

יעל לא עונה ודמעות זולגות על פניה, מדברות במקומה.

"רועי, כשאתה מרגיש שהיא מאוכזבת ממך אתה לא מרגיש שמאוכזבים ממך רק עכשיו אלא אתה ממש נזרק לאותו ילד ישן שהרגיש לא שווה, כאילו שוב אומרים לך שאתה כלום".

רועי שתק ואפשר לראות איך הכאב חונק אותו ועולה לו בגרון.

"אתם לא באמת רבים על השתיקה, על העזרה בבית או על חוסר הנראות, אלא אתם נלחמים על הערך שלכם, על המקום שלכם בעולם, דרך העיניים של בן הזוג", הסברתי.

"איך יוצאים מזה?" שאלה יעל, מרגישה את המלכוד.

"אני שוב פה לבד, היחידה שמנסה, שמדברת ושאכפת לה, הוא פשוט שותק או כועס ומגיב כמו חיה, אין לו אמצע", נשמע כאילו יעל כבר חזרה על המשפטים האלה כל כך הרבה פעמים.

"זה ממש לא ככה, אני פשוט מרגיש שאף פעם זה לא מספיק טוב בשבילה, אז מה הטעם לנסות?" מלמל רועי.

אני עוצרת את התגובה שמתבשלת לי על הלשון כי אני יודעת שזה לא עוד ריב, אלא תמונה שמכסה סיפור הרבה יותר עמוק.

"יעל, מה את מרגישה כשרועי שותק?"

"מרגישה שנמאס לו ממני, כאילו הוא מתחרט על הבחירה שלו ואני יותר מדי כבדה בשבילו", ענתה יעל ונשכה שפתיים.

"רועי, מה עובר בך כשאתה שומע את זה?" פניתי לרועי.

"שאני תמיד מאכזב אותה", ענה. "ואיך זה גורם לך להרגיש?" שאלתי. "שאני לא שווה", ענה.

"יעל, מה את בעצם צריכה מרועי?" "אני צריכה שהוא יראה אותי, שיבחר בי וירצה לדעת מה עובר עליי בלי שאצטרך לבקש ממנו", ענתה.

"ואז מה קורה כשהוא לא עושה את זה?" שאלתי.

"מרגישה שקופה, שהוא לא רואה אותי", ענתה.

"ואיך את מתנהגת כשהכאב הזה עולה?" שאלתי.

"או שאני מבקרת אותו ובאה אליו עם תלונות, או שותקת ומתכנסת, או בוכה".

"רועי, מה עובר עליך כשהיא שותקת או בוכה?" שאלתי.

"ששוב הרסתי ושוב היא מתבאסת עליי".

? למה בישיבות לא לומדים גם מקצוע?

הכתוב אומר "כי טוב סחרה מסחר כסף", ו"טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". וכשם שאין שואלים מי שלומד לנקב מרגליות - מקצוע נעים ומעשיר את העוסק בו - מדוע אינו מעבד עורות, מקצוע של עמל וריח לא נעים, כך אין מקום לשאלה מדוע מי שעוסק בעושר העליון הנשגב לעילא ולעילא מכל סחורה גשמית, אינו מתפנה לעניינים גשמיים.

אומנם איננו סומכים על הנס ואדם צריך לדאוג לפרנסתו, אבל בשעה שהוא לומד תורה הרי הוא עשיר מהגדול שבשעירים. ולא עוד, אלא שכשם שהאומה כולה זקוקה לפועלים, מנהלים ומהנדסים, כך ויותר לאין ערוך היא זקוקה למאירי נשמה הדבקים בתורת ה', שירימו את האומה למקומה האמיתי. וכמו שאי אפשר לנשמה בלי גוף, כך ויותר אי אפשר לגוף בלי נשמה.

? מה צריך לעשות כדי שבית המקדש ייבנה?

אנו מוקפים בתפילות על בניין המקדש. לא רק בכל תפילת עמידה אלא גם בברכת המזון, ואפילו כשאדם אוכל רוגלע או תמר הוא מתפלל "על מזבחך ועל היכלך... ונברכך עליה בקדושה ובטהרה". כל מעשה טוב ומצווה ולימוד תורה מרוממים את העולם ומכינים אותו לגאולה, וביותר לימוד ענייני המקדש. כמו שאמרו רבותינו "כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת", ועל דרך זו כל הלומד פרשת המקדש כאילו בונה מקדש.

זאת יחד עם העמקת הכיסופים והגעגועים - בין על ידי צער כמו בתשעה באב, ובין על ידי געגועי שמחה כמו בתפילות הרגלים: "שם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלוש רגלינו". ועל זה אומר רבי יהודה הלוי שהארץ והמקדש ייבנו כשיתאספו אליה ישראל.

? מצד אחד צריך להתאמץ ולהתקדם בעבודת ה', ומצד שני לעולם לא נגיע ליעד. אז למה להתאמץ?

אם תלך על חוף ים מלא אבנים טובות ויתנו לך זמן לאסוף ככל שתמצא, אבל תראה שלא יעלה בידך לאסוף את כולן - האם תאמר לעצמך "אם כך, אין טעם אפילו להתחיל?" בוודאי שתעשה כל מה שבידך כדי לאסוף ולו מעט מהן.

על אותו משקל, כל מה שאדם זוכה לו בתורה ובמצוות הוא יקר עד בלי די. כמו שאמרו רבותינו "שכר מצווה בהאי עלמא ליכא" - אין בכל העולם כולו די כדי ליתן שכר על מצווה אחת בלבד. ובוודאי שלא עליך המלאכה לגמור, אבל להיבטל ממנה - זו הטעות הגדולה ביותר. ובדרך כלל שאלה כזו מגיעה ממי שלא עמל די הצורך להכיר בגודל היקר של כל מצווה וכל מילה בתורה. כי על דברים יקרים לא שואלים שאלות כאלה.

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

חבל שההורים שלהם קמצנים.

5,000 ₪ מכל צד
מכירים תודה. רואים ישועות

תלונה מספר אחת של הרווקים.ות,
זה שהחברים לא מתאמצים מספיק
כדי לשדך אותם...

במשך הדורות הקפידו קהילות ישראל על המנהג
לשלם שכר הוגן למי שהצליח לשדך את ילדיהם.
הגיע הזמן שגם בציונות הדתית סוף סוף נאמץ את
המנהג וכולנו נרוויח בגדול. גם צודק וגם חכם!

גם לרווקות ולרווקים של הציונות הדתית מגיע להשתדך

ציון ברינה | המטה ללוחמה ברווקות